

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

Index Rervm Et Verborvm Tomi Primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

INDEX RERVM ET VERBORVM

T O M I P R I M I.

ABEL.

Bei & reliqui legis naturae patriarcae iustitiam adepti sunt per vires naturales abique gratia, iuxta Pelagianos. 205. 206. 207.

A D A M.

Adami & Evae creati egerunt in carceribus, peccando illuminati sunt, iuxta Iulianum. 120. Adam cum fomite concupiscentiae conditus, iuxta eosdem. 112. 115. 117.

Adami miseris, morbis, & morti obnoxius ante peccatum, iuxta eosdem. 121. 153.

Ad peccatum non propagine, sed imitatione & exemplo in peccatis transfusa, iuxta eosdem. 125. 126. 137. 153. 158. 163. 312. 392.

Adami in factu innocentiae & perseverandi eguit gratia actuali, sicut & Angeli. 457. 458. 463. 464. 470. 475. 476. Gratia illa, in & qualiter differat à gratia, quae per Christum conferitur homini lapso. 458. 459. 462. 471. 47. 484. 89. 190. 498.

Adami sua voluntate stare poterat, sicut & Angeli contra illi auxilio instructi steterunt. 460. 499.

A D R V M E T I N V M.

Admetinum Monasterium in Africa sub Valentino Abbate floret. 65.

Admetinus Monachus Floras confratribus legit Epistolam Augustini ad Sixtum. 65.

Monachi ex doctrina sibi tradita perturbantur, ibid. lo Senti Pelagianum labuntur. 65. 398. 430. 441.

Veritatem salvatorem, libertatem desiderant. 277. 278. 283. Item & eorum Abbatem Valentino mittit Augustinus pro antiquos libros, unum de correptione & gratia, alterum de gratia & libero arbitrio. 65. 277. 278. 390.

A F R I C A N I.

Africani Antistes scribunt ad Papam Zozymum. 42. 467. Vide Pelagius.

A G R I C O L A.

Agriola Pelagianus Britanniam Pelagianismo infectit. 66.

A L B I N V S.

Albino & Melania Pelagium sollicitat ad revocationem suorum dogmatum. 57.

Id ipse tam subdole praesertat, ut illis vilis fuerit omnino orthodoxus. 57. 89.

A L I P I V S.

Alipius mittit Augustino resutandos quinque libros Iuliani. 63.

A M B R O S I V S.

Ambrosius de necessitate gratiae ad actus naturaliter honestos, quid senserit? 295. 296.

A M B R O S I A S T E R.

Ambrosiaster in Epistolas Pauli adhaerit dogmati Semi-Pelagianorum. 405. 406. 512.

Imo fuit perfectus Pelagianus. 110. 152. 197. 198. 199. 203. 406. A modernis tamen laudatur. 407. 418.

A N D A B A T E.

Andabatarum mos pugnandi clavis oculis. 285.

A N I A N V S.

Anianus Pseudodiaconus impugnat Epistolam Hieronymi ad Caelestium. 19. 20.

A N I M A.

Animas humanas ante corporis creati, sensit Origenes. 347. 373.

A P A T H E I A.

Apatheia ab Haereticis & Eiheticis Philosophis asseritur. 8. 19. 225. 226. 228. 232. 251. 266. 377.

A R A V S I C A N V M C O N C I L I V M.

Arausicanum concilium adversus Semi-Pelagianos. 457. 467. 470. 472. 490. 493. 505. 520.

A R I S T O & P Y R R H O.

Aristo & Pyrrho Philosophis de morbis & mortalitate hominum quid senserint? 151. 226.

A R I S T O T E L E S.

Aristotelis dogma peccato originali adversum. 378.

A T T I C V S & C R I T O B O L V S.

Atticus & Critobolus in dialoquo Hieronymi adversus Pelagianos, suppositi in persona. 19. 149. 247.

A T T I C V S P A T R I A R C H A.

Atticus Patriarcha Constantinopol. Pelagianos condemnat. 56. 73. Tam condemnationem in tit. Roman. ad Pontificem. 57.

A V G V S T I N V S.

Augustinus Doctorum omnium Coryphaeus. 482. Ecclesia per os ipsius loquitur de gratia efficaci. 285. In scribendo discretus & prudens. 397.

De gratia ex proposito & de praedestinatione parci tractat contra Pelagianos, & cur? 397.

Eius Epistola ad Hilarium quando & qua occasione scripta? 12. Ab hoste Iuliano appellatur praecipuus Catholicae religionis propugnator. 59.

In sua calumnias refellit. 59. 60. Informat Papam Innocentium de Pelagio. 18. 27. A Pelagianis arguitur stupiditatis. 388.

Fum periculo Haereticos non carere calumniatur Gennadius. 465. Pelagianum eum vocant Manichaeum & Fausti discipulum. 134. 140. 281. Item liberi arbitrii negatorem & cur? 281.

Ab Africanis eligitur ad resutanda dogmata Pelagii. 34. Pelagianorum anfractuosa perspicacissimus fuit investigator. 257. Ex eius scriptis habentur subsequentium Synodorum Canones. 456. Ex istis de Semi-Pelagianorum dogmatibus iudicantur. 456. 531.

Negat hominem lapsum gratia destitutum, posse quare Salvatorem aut deinde esse saltem. 456. Negat hominem à Deo adjuvari ad peccandum. 293. 475.

Primus ex Patribus praedestinationem à provisione meritorum absolutam adstruit. 435. 437.

Ei adversatur quotquot praesentiam, etiam conditionatam, praedestinationi praeviam statuunt. 437.

Fuit acerrimus gratiae propugnator. 79. Auctori copatum adhaerit dogmati quod postmodum amplexi sunt Semi-Pelagiani. 404. 437. 450. 451. 452. 457. 473. 476. 477. 503. 504. 512. 513. 526. 535. 536. 537.

Eius commentaria in Epistolam ad Romanos Semi-Pelagianismo repleta. 404. 467. 473.

Item liber octoginta trium quaestionum, cum libris de quantitate animae, de vita beata, de Spiritu & littera. 473. 474. 513.

Errorem suum agnoscit & retractat. 404. 405. 485. 513. 514. Coadiutorem Episcopatus assumit Eradium. 64.

Interest Synodo Milevitanae. 37. Nestorianam haerem nondum natam praefocat. 72.

Scribit librum de peccatorum meritis & remissione, & qua occasione? 12. 13. 15. 177.

Item de natura & gratia. 12. 15. 18. 30. 201. 238. Item de Spiritu & littera. 14. 15. 513.

Item librum quaestionum ad Simplicianum. 473. Item de gratia Christi, & peccato originali. 57.

Eum sibi conciliare studet Haereticus Pelagius, missis ei litteris. 14. 27.

Rescribit Pelagio, praesentiam & colloquium eius desiderans. 14. Scribit ad Sixtum Romanum. 55.

Scribit librum de gestis Pelagii nuper repertum. 30. Scribit de gratia & libero arbitrio. 57. 64. 65. 277.

Item de Correptione & gratia. 48. 65. 277. 298. 423. Item de nuptiis & concupiscentia: & qua occasione. 58. 61.

In eum mox insurgit Iulianus Pelagianus. 58. Scribit libros quatuor contra Epistolas Iuliani. 61. Item sex libros contra Iulianum. 61. 63.

Eos dedicat Claudio Episcopo qui Iuliani libros sibi resutandos miserat. 62.

Tres eorum perierunt, vel adhuc latent. 63. Reforat Epistolam Pelagianorum ad Episcopum Thessalonicensem. 57.

Scribit de praedestinatione SS. & de dono perseverantiae contra Semi-Pelagianos. 71. Vocatur ab Imperatore ad Concilium Ephesinum. 72.

Morte praeventus adesse non potuit. 72. Quamdiu post damnatum à Zozymo Pelagianismum supervixit? 58. Quae eius postea scripta, & quando mortuus? 71. 170.

Laudatur à Papa Caelestino. 77. Eius Elogium ex Prospero. 75. Quot annis contra Pelagianos dimicavit? 35. 71. I.

A V R E L I V S.

Aurelius Episcopus Carthagenensis praesidet Synodo Carthagenensi. 37. 40. Ei in Episcopatu succedit Casproul. 72. I.

B b

B A B T I S.

B

BAPTISMVS

BAPTISMVS appellatur Sacramentum fidei, regenera-
tionis, innovationis, illuminationis, & carit. 305. 306.
Non auferit fomitem concupiscentiar. 135. 304.
In renitis quid debeat iuxta Pelagianos. 138. 139. 173. 304.
Ejus effectus alij sunt p. sitivi alij p. riuati. 301. 302. 303. 304.
Recententur singularim & indagatur, utrum Pelagiani eos om-
nes agnouerint. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310.
311.
Baptismus p. uidorum & adultorum non habent eundem per om-
nia effectum, iuxta Pelagianos. 301. 302. 305. 306. 312.
An Baptismus in regnum & spirituale sanctitatem conferat bap-
tizatis iuxta Pelagianos. 154. 160. 173. 301. 310. 311.
Vitam eternam parvulis abique baptismo decedentibus promit-
tunt Pelagiani. 159. 160.
Ejus analogia cum campis Elysijs potatui & philosophorum gen-
tium, quorum occasione est constituta. 378.
An & qualiter differat a regno celorum? 159. 160. 164. 165. 166.
175. 178.
Baptizatos non posse tentari, necdum peccare: delirat Iovinianus.
227. 281. 385.

BARDESANES

Bardesanes hereticus facti assertor. 418.

BARONIUS

Baronius Ecclesiasticorum Annalium scriptor de Synodo Cartha-
ginensi hallucinatur. 32.
Iteor de Cauonibus Concilio Mileuitano affectus, qui uerius ascri-
bendi sunt Concilio Carthaginiensi. 35. 36. 51. 52. 218.
Item de actis Synodi Diopolitane. 26.
Item de libro Augustini, qui de gratia & libero arbitrio inscribitur.
57.
Item de libris Iuliani aduersus Augustinum. 63.

BEDA

Beda refutat commentaria in cantica Pelagianismo resperfa. 90.
Ea adhibet Iuliano Pelagiano. 90.

BELLARMINVS

Bellarminus gratiam Christi humane voluntatis dominio ac de-
terminationi subijcit contra sententiam Augustini. 513.
Vt tamen Semi-Pelagianismi notam euitet, Augustinum in suas
partes adducere tentat, sed irrito conatu. 513.

BETHLEEMITICVM

Bethleemiticum Pauli & Eusebii Monasterium a Pelagianis
propter Hieronymum ibi commorantem crudeliter infestatur. 29.
Ioannes Episcopus Hierosolymitanus infestationi conuincens ab In-
nocentio Papa increpatur: & officij sui commouetur. 29. 30.

BONIFACIVS PAPA

Bonifacius Papa in tit. Aug. refutat iudas Iuliani Epistolam. 61. 171.
Eg. refutat August. quartor libris eide n Bonifacio deditatis. 64.
Bonifacio in pontificatu succedit Sixtus. 53.
Sed non nisi mediante Celestino. 67. 79.

BRITANNIA

Britannia natale solum Pelagij, Pelagianismo infectum ab Agricola
Pelagiano. 66.
Pelagius & Celestius ex Italia profecti eo transnavigant, multo-
que pevertunt. 66.
Celestius Papa ad ips obuiandum destinat in Britanniam S. Ger-
manum Althiodorensis. 66.
Is locum assumit S. Lupum Trecentem. 66.
Cum Pelagio & ecclesie publice disputant, eosque edito miraculo
confundunt. 67.
Post reditum Germani in Galliam Pelagianismus in Britannia re-
uiviscit. 67.
Germanus deinde illuc reuertitur assumpto in socium S. Seueo
Episcopo Treuitensi. 67.

C

CAMILLEVS

CAMILLEVS & Theodorus Genuenses Presbyteri. 76.
Excerpta ex libris Augustini mittunt ad Proserum. 77.
Non tam obrectandi quam discendi studio. 77.
Eis respondet Proser pramissa humili prefatione, qua
eos non ut calumniatores sed ut reos tractat. 77.

CAMP

Campi Elysijs a poetis & ethnicis philosophicis constitij Pelagianis
praebuere aniam comminiscendi uisum eternam ordinis natu-

ralis extra regnum celorum. 378.

CAPITVA GALLORVM

Capitula Gallorum a Prosero recitantur. 76.
Quinam fuerint illi Galii. 76.
Ex Augustini scriptis se ea capitula exceptisse factabant. 76.
In Proserum ab illeceperam Augustiniana doctrina patrocina-
rebaclantur. 76.
Vnus eorum Vincentius novas obiectiones in Proserum com-
miserit, que Vincenti ne appellantur. 76.
Quibus omnibus Proser ex Augustini doctrina plene & s. illu-
tisecit. 76.
Id contigit uideat post reditum Proseri a sede Apostolica. 76.

CAPREOLVS

Capreolus Carthaginensis Episcopus Aurelij successit. 75.
Ebagnio Martiano Casaris legato Augustini morte nuntiat.
CARTHAGINENSIS COLLATIO

Carthaginensis collatio aetholicorum cum Donatistis quatuordecim
bicat. 8.
Augustinus ei in ereit. 8.
Pelagius haereticus eo tempore exiit Carthagine, ibique
Augustino bis uisus. 8.
Celestius Pelagij, uicis ibi adspirat ad ordines. 9.
Desertur ad Antistites tanquam zyzanicorum seminator. 9. 10.
Varij aut tulli ei proponuntur a Paribus, eique ad eos respon-
dit. 10. 11.
Ruffini auctoritatem pro se allegat. 10.
Rejellitur ab ordinibus & proferibitur. 9. 10. 11. 12.

CARTHAGINENSE CONCILIVM

Carthaginense Concilium tempore Innocentij celebratum. 30. 31.
273. 324. 391.
Ei praesidet Aurelius. 37. 40.
Quot ei interfuerint Episcopi? 32.
Baronius de Episcoporum numero resellit. 32.
Damnantur ibi Pelagianorum dogmata. 31. 39.
Damnantur & dogmatum auctores, sed concisionare & cum-
missione ad Papam Innocentium. 31. 39. 121.
Antistites ob id arguuntur leuitatis a Zozyino Papa male inform-
to. 47.

Quo anno, & quibus Consulibus Concilium illud celebratum?
Alterum Concilium Carthagine se plenarium totius Africae
Zozyino. 51. 52.

In ea praesidet Valelius Carthaginensis Antistes. 52.
Quot ei Episcopi interfuerint? 52.
Quoto anno, & quibus Consulibus congregatum? 52.
Cuiam ex his duobus Concilij interfuit Augustinus? 52.
Vtri adhibendi Canones Synodo Mileuitanae affecti? 51. 52.
Aliud totius Africanorum Concilium Carthagine celebratum post
consulatum Honorij. 52.

In eo agitur quogito de appellationibus ad Sedem Apostolicam. 52.
De numero Episcoporum Concilij Africani mendosius Prosero
tus emendatur. 53.
Africanorum antistitum sedulitas in obuiando Pelagianis. 37. 51.
52.

CASSIANVS

Cassianus Monachus natione Scythia Semi-Pelagianismi propaga-
tor. 69. 70. 77. 80. 269. 270. 446. 483.
A Prosero appellatur collator propter librum collationum ab eo
confectum. 79.
Ejus dogma de naturalibus uirtutum seminibus. 109. 197. 505. 506.
Fuligine Pelagiana aspersus. 345. 470.
Novam excogitat uiam conciliandi gratiam Christi cum libe-
tate. 401.
Ejus opuscula a Gelasio Papa reprobata, Faustus Lyricensis appro-
bat & extollit. 465.
Sicut & Genadius eadem fuligine rinctus. 80. 465. 543.
Ejus dogmata nonnulli Catholici etiamnum excusare & palliare
contendunt. 80. 479.
Id uero tentare est Proserum improbare & accusare. 80.
Gratiam interna inspirationis agnoicit. 470.
Libero tamen arbitrio primas in bene operando adscribit partes.
470. 471. 503. 504.
Minus tarpiter errat de gratia, quam Faustus ejus laudator. 527.
528. 531.
Meritum naturale adstruit, sed adeo tenue, ut potius dicendum sit
occasio quam meritum. 522.
Sibi non constat. 428. 505.
A presbyteris Massiliensibus in duobus potissimum discordat. 505.
Initium salutis libero arbitrio arrogat. 504. 505.

INDEX RERVM ET VERBORVM

7. huius, Cenzurionis, & boni latronis credulitatem, naturæ sceleris non gratis, uti & patientiam Iob. 305.
 Non fuit tamen ex proposito inimicus gratiæ, aut Ecclesiæ. 477.
 4. 8. 495. 529.
 Celestini Pape declarationi acquiescit: & recipit. 478.
 Scribit septem libros contra Nestorianos. 478.
 Moritur cum opinione sanctitatis. 478.
 Quisdam Neoterici falso ei impingunt quod nullam gratiam interitum ad nichoandum aut persequendum opus bonum necessarium agnoverit. 529. 530. 531.
 Ex Augustino, Prospero & Hilario satis constat, Eum & reliquos Massilienses, agnovisse gratiam sine qua non, solumque negasse gratiam eum qua fit actio, qualem scilicet prædicavit Augustinus. 529. 530. 531.
 Quamquam discretionem credentium à non credentibus in cardinali libertatis (etiam gratia instructa) refundunt, Cassiani dogma recipiæ propagant, quantumvis detestentur ipsum. 529. 530. 531.
 Exscriptis Cassiani nequit haberi plena notitia Semi-Pelagianismi. 531.
 Vir nec ex scriptis Fauti Rhegiensis. 531.
 Cassianus librum Pastoris citat in sui dogmatis confirmationem. 470.
CATHOLICI
 Catholici à Pelagianis calumniosè agnominantur Manichæi, & curæ. 99. 140. 181.
 Item, concursus universalis causæ primæ negatores. 288. 289.
CELESTINVS PAPA
 Celestinus Papa Pelagianos ex Italia proficit. 66.
 Episcoporum synodum contra Nestorium convocat. 75.
 Nestorum per litteras reprehendit ob favorem Pelagianis inpendit. 71. 73.
 Marti in Bytranniam S. Germanum ad obviandum Pelagio somni sue originis contaminanti. 66.
 Marti in Scythiam Palladium. 166.
 Scribit ad Gallicanos Episcopos de Semi-Pelagianis recentè exortit. 77. 78. 454. 470.
 Possibilitatem naturalem bene agendi per peccatum penitus amissam aucter. 454. 490.
 Scribit ad Thuentium Episcopum. 77.
 Epistola ad Gallicanos à quibusdam negatur esse integrè ipsius, sed contrarium ostenditur. 78.
 Scribit ad Maximianum Constantinopolitanum Nestorij depositorem: & quoro anno, quibusque Consulibus? 78. 79.
 Filius de Augustino, ejusque scriptis testimonium. 77.
 Mortuus successorem habuit Sixtum, & quo anno? 79.
 Prosper Rhegiensis & Hilarius Arelatensis ad eum proficiscuntur Romam. 79.
 In quem annum ea profectio incidit. 79.
CELESTIVS
 Celestius Pelagianus professione Monachus, ingenio acutus, indole audax & pertinax. 1. 6. 9. 54. 89.
 Aspirat ad Presbyterium Carthagine in Africa, quò cum Pelagio Romam transfugerat. 9.
 Seminari ibi Pelagianismum; & idcirco ab Episcopis in collatione cum Donatistis congregatis, à Presbyteratu repellitur, & proficitur. 9.
 Articuli propositi ei ab antistitibus recententur, eum ipsius ad eos responsis. 10. 11. 12. 374.
 Ex Africa proscriptus fugit in Siciliam. 13. 89.
 A sententiæ Africanorum appellat ad Sedem Apostolicam. 30.
 Inde repulsus fugit in Agram. 30.
 Ibi in Presbyterum surreptitiè ordinatur. 30. 40.
 Romæ damnatur à Papa Innocentio. 33. 37.
 Curat suam causam denuò examinari per Zozyum Innocentij successorem, sed sibi dissidens subrahit se claculum examini. 17. 43. 54. 374. 395.
 Condemnatur à Zozyo, & quo anno? 43.
 Condemnatus à Zozyo fugit Constantinopolim. 56.
 Ibi denuò condemnatur ab Aetico Patriarcha. 56.
 Rufini auctoritate conatur sui dogmata mutare. 10. 365.
 Fugit denum cum Pelagio in Britanniam. 66.
 Epus scripta singularim recententur. 89. 90.
 Damnatur in Synodo Ephesina. 73.
CHALDÆI
 Chaldæi syderum inspectione percelebræ. 417.
 Nihil Astrologia abutuntur inducendo fatum. 417. 418.
 Num illud à fato Philosophorum naturalium, & hæreticorum quorundam, qui differat? 417. 418.

CHARITAS.
 Charitas juxta Pelagianos non excedit vires naturæ. 179. 197.
CHRISTVS
 Christus à Christate dicitur. 300. 309.
 Christus ad quid venit in mundum juxta Pelagianos, & quam utilitatem hominibus adduxit? 247. 298. 253. 259. 260.
 Eum esse IESVM parvulorum, negant Pelagiani. 155.
 Gratis mortuus est ex dogmate eorundem. 215. 258.
 Non nisi post resurrectionem capit esse Deus juxta eosdem. 345.
 Per merita liberi arbitrii, meruit fieri Deus iuxta eosdem. 344. 345.
 Ex hoc dogmate orta hæres Nestorij. 72. 314. 345. 346. 347. 348.
 Christi jugum suave. 336.
CHRYSIPPVS
 Chrysippus Stoicus Philosophus fati assertor. 418.
 Quid nomine Iari intelligat, & quomodo distingatur à fato fidei Chaldæorum & aliorum astrologorum. 415.
CHRYSOSTOMVS
 Chrysostomi locus memorabilis de baptismi effectibus expenditur. 313. 314.
 Eisdem panè effectus Baptismo adscribunt Pelagiani. 313. 314. 315.
 Suarez id non advertens reprehenditur. 313. 314.
 Chrysostomus non negat peccatum originale. 313. 314.
CICERO
 Cicero stuiticans bonos viros aquat Deo, imò præfert. 232.
 Impia & insana ejus vox. 232. 236. 337. 377.
 Negat humanam virtutem Deo adscribendam ut auctori. 236. 237.
 Negat Deo gratias esse agendas pro bonis animæ, corporis, aut fortunæ. 377. 378.
CLAVDIVS EPISCOPVS
 Claudius Episcopus transmittit ad Augustinum libros Iuliani refutandos. 62.
 Eidem inscribit Augustinus libros suos contra Iulianum. 62.
CLAVDIVS MENARDVS
 Claudius Menardus Audegavicum propeior duos primos libros Iuliani adversus Augustinum invenit. 63. 543.
 Eisdem cum refutatione eorum ab Augustino conferipta evulgavit. 67.
 Contra quos Augustini libros conscripti sunt isti libri Iuliani? 63.
 Baconij opinio super ea re improbat, uti & Claudij Menardi. 63.
CONCUPISCETIA
 Concupiscentia libidinosa à Pelagianis non improbat, sed laudatur. 133. 134. 189. 224. 304. 383.
 Eam idcirco August. appellat *insuetam* Pelagianorum. 133.
 Variis nominibus à Iuliano exprimitur, ut eius turpitudinem occulteret. 134.
 Argumenta Pelagianorum pro ejus patrocinio referuntur. 135. 136. 137. 138. 139. 142. 141. 142. 143.
 Eam Christo in via attribuunt, imò in statu gloriæ, uti & reliquis corporibus gloriosis. 142. 143.
 Nec solum tactus, sed & reliquorum omnium sensuum concupiscentiam laudant. 140. 144.
 Omnes concupiscentiæ motus quantumvis graves per vires liberi arbitrii domabiles esse desistant. 210. 322.
CONCURSVS
 Concursus generalis causæ primæ subjacet determinationi causæ secundæ libere. 287.
 Eum Pelagiani non negant, sed adstruunt. 287. 288. 291.
 Hieronymus contrarium his impingere videtur, sed ejus verba commodè explicantur. 291. 292. 293. 294. 295. 296.
 Catholicos concursum generalem negare, mentiuntur Pelagiani. 288. 289.
 Præbetur creaturæ ad actus non solum honestos, sed & vitiosos. 293.
 Est eadem actio cum concursu causæ secundæ. 289.
 Quo sensu Augustinus negat hominem à Deo adjuvari ad peccandum? 293. 475.
 Similitudo concursus generalis cum adiutorio possibilitatis. 287. 322. 323. 324.
CONFUSIO
 Confusio comes individua concupiscentiæ carnalis. 119.
 Veramque in paradysum invehunt Pelagiani. 119. 120.
CONGRVVM, CONDIGNVM
 Congruum & condigni nomina à Scholasticis in materia de merito primum excogitata. 526.
 Congruum non plus importat, quam decens. 523.
 Condignitatem nostris meritis asserere, studiosissime collatur Cassianus. 527.
 Dignum esse gratiæ, minus est quam mereri gratiam juxta Aug. 528.
 Dignitatem & meritum confundit Celestinus. 528.

CONINX.

Contra non recte intellecte dogmata Semi-Pelagianorum. 527.
 Eius & affirmat eos nullam gratiam internam agnovisse necessa-
 riam, a. 530. compant iustitiam. 531.
 De preceptum suam opinionem a Semi-Pelagianismi nota purget,
 in 532. mendaces facit, aut falsos. 531.
 Difficultatem in quibus Massilienses in errorem abrepti sunt cardine
 esse ostendit, vel falsè non penetravit, uti nec alij Neoterici, 532.
CONSTANTIVS PRESBYTER.
 Constantius Presbyter vite S. Germani auctor, postea Episcopus. 66.
 a Concilio Gallicano S. Germanum in Britanniam missum affe-
 rit. 67.
 Conciliaturum Prospero assente eum missum a Celestino. 67.
CONSTANTIVS IMPERATOR.
 Constantius Imperator Pelagianos damnat, & ex Italia profici-
 ti. 64.
 Quotanno id contigerit? 64.
 a Honorio Imperatore antea proscripti fuerant. 56. 62.
 a. em. Theodosio, & quo anno? 56. 62.
 in Constantium urbis praefectura fungentem furunt ob promulga-
 tum edictum. 55.
 Illud nihilominus pro seipis malitiosè interpretantur. 66.
 Augustini verba in importancia percipit a Baronio adhibentur
 Iuliano. 56.

CONSVETVDO.

Consuetudo inveterata, altera natura. 189. 191. 208.
 Mala consuetudine induci quandam peccandi necessitatem faten-
 tur Pelagiani, suis principijs non insistent. 191. 192.
 Tria sua dogmata uno isto icu jugulant. 192.
 Ratione vitiose consuetudinis, homines esse naturæ filios iræ, de-
 lignant. 191.
 Si seposita totam legem absque ulla gratia impleri posse, sentiunt.
 208. 218. 221. 223. 224. 225. 227. 228.

CYPRIVS

Cyprianus ab Augustino magni estimatur. 14. 485.
 Eius memorabile dictum de gratia discretiva credentium ab in-
 reduli Augustinum a pristino errore retraxit. 485.
 Scripsit librum testimoniorum ad Quirinum, ad cujus imitationem
 Pelagius scripsit librum Eulogiarum. 82.

D

DEMETRIAS VIRGO

DEMETRIAS virgo Iulianæ Romanæ filia ex Aniciorum
 familia. 15.
 Gothicam vastationem subterfugiens in Africam sec-
 dit. 15.
 Hortari Augustini virginitatem vover. 15.
 Miris elogijs & Epithalamijs a Patribus exornata. 15.
 Pelagius Hæresiarcha ad eam scribit Epistolam multis hæresibus
 rescriptam. 15. 16. 46. 90. 150. 201. 205. 223. 275. 384.
 Et Epistola Iuliano adscribitur a Beda, sed falsè. 16. 46. 90.
 Baronij super hoc censura retunditur. 16.
 Ob styli similitudinem Ambrosio, Hieronymo & ipsi Augustino
 ornata. 3. 15.
 Refutatur ab Augustino in Epistola ad Iulianam Demetriadis
 matrem. 16.

DEVS.

Deus humane libertati insuperabiliter dominatur. 270. 284.
 Quibus modis inibi creaturis. 315.
 In eius propositum refundenda discretio salvandorum a reprobis,
 & credentium ab incredulis. 409. 410. 412. 416.
 Quo sensu velit omnes homines salvos fieri. 515.
 Quo modo id interpretentur Semi-Pelagiani? 446. 447. 480. 512.
 Eum precipitate reprobos in peccata, perperam ex Augustini do-
 ctrina deducunt iidem. 433. 434. 435.
 Eius proposito presentiam non supponente induci fatalem nec-
 essitatem delirant iidem. 410. 411. 415. 416. 445.
 Propositum Dei simplex duplicant iidem. 445. 449. 480. 512. 524.
 Dei propositum humane libertate mutari posse, sentiunt. 419. 420.
 Deum prædefinire numerum electorum negant iidem. 425. 438.
 531. 540.
 Deum adjuvare ad peccandum negat Augustinus. 293. 475.
 Deum nihil precipere impossibile sentiunt pelagiani, sed cum
 abusu. 217. 218.

DIALECTICA.

Dialectica Pelagianis plurimum arridet. 387.
 Catholicis eius ignorantiam improperant. 388. 389.

Dialecticos Iudices sibi assignari postulant, & ab Ecclesiasticis ad
 Aristotelicos appellant. 379. 389. Vide Philosophia, Pelagiani.

DIOGENES.

Diogenes Cynicus Apatheia adstruendo delirat cum alijs. 216. 217.
 Eius & reliquorum Cynicorum super eo dogmate effatum. 218.

DIOSPOLIS

Diospolis Palestinae Caesariensis oppidum, quod & Lydda. 21.
 Ibi celebrata est Synodus contra Pelagium, quæ Diospolitana ap-
 pellatur. 11. 21. 392.

Quo anno ea Synodus celebrata? 21.
 Quor ei interfuert Episcopi? eorumque nomina. 21. 22.
 Ei præest Eulogius Palestinae Caesariensis primas. 22.
 Pelagius personaliter se sistit Episcopis; auditurque a Gratiano
 interpretem. 29.
 Absentibus Gallicanis Episcopis Herote & Lazaro, qui cum non
 fuerant, iudices latinæ lingue ignatos vaserimè eludit. 21.
 25. 26.

Eam Synodum Hieronymus miseritiam appellat. 27.
 Eius acta perstringuntur. 21. 22. 23. 24. 25.

Ea sibi transmitti potit Augustinus. 30.
 Transmittuntur, & de ijs librum ipse edit. 30.
 Liber iste diu latuit, sed nuper in Abbacia Fegulana reperitus, ut
 publice datus est. 30.

De actis titus Synodi hallucinatur Baronius, & Vasquez. 26.
 Pelagius ab Episcopis absolutionem obrepitice obtinet. 25.

DISPOSITIO.

Dispositio ad gratiam per vires nature haberi potest ex falso con-
 rumdam Neoteriorum dogmate. 521.
 Dispositionis proxima & remota vocabula ex profana Philosophia
 in saorum Theologiam inuenta a Neotericijs. 523.

DIVOMACHVS.

Divomachus & Calliphon Ethnicij Philosophi voluptatem in
 honestate coniungunt. 148. 379.
 Scyllæum bonum monstrore introducunt. 148.
 Libidini & omni sensuali delectationi patrocinantur. 149.
 Stoicam Philosophiam Epicureæ permiscunt. 148.
 Pelagianismi fundamenta jaciunt. 148.

DOCTOR.

Doctor non solum sapientiâ, sed & prudentiâ pollere debet. 21.
 396. 397.
 Ostenditur fusè quam affluenter Augustinus utraq; ista de
 exornatus fuerit. 397.

DONATISTÆ.

Donatistæ cum Catholicis Carthagine disputant, & quo anno
 Christi Ecclesiam ex solis iustis constant. 230.
 Pelagianos eos quoad hoc non modo imitantur, sed & superpe-
 diuntur. 230.

E

EBAGNIVS MAGISTRIVS

EBAGNIVS Magistrivus a Theodosio Imperatore man-
 ditur in Africam ut Africanos antistites invitet ad Con-
 cilium Ephesinum. 71. 72.
 Privatas Imperatoris litteras ad Augustinum co-
 fert. 72.
 Appellat Carthaginem ubi a Capreolo Episcopo intelligit Augu-
 stinum jam in Coelum migrasse. 72.

ECCLIESIA.

Ecclesia ex solis iustis & perfectis constat secundum Pelagi-
 nos. 229. 230.

Eorum quoad hoc dogma discrimen a Donatistis. 230.
 Ecclesia potest hæreses damnare absque congregatione Syno-
 dali. 60.

ELECTIO.

Electio in rebus per omnia paribus nominati nequit iuxta Augu-
 stinum olim errantem. 536.

Eidem dogmati adherent Semi-Pelagiani, & quotquot errorem
 de prædestinatione prævisioni meritorum innixa amplectun-
 tur. 535. 536. 537.

Electio fundata in prævisione meritorum non est purè gratuita, sed
 retributionalis. 537.

Semi-Pelagiani quoad merita ob quæ prævisa eliguntur ad glor-
 riam perseveraturi, discrepant a Pelagianis. 528.

Electio a Pelagianis duplex statuitur: una gratia, altera merito-
 rum, & quid utraq; 355. 356. 357. 358.

Neutra tamen ex eorum principijs est omnino gratuita. 358.
 Fides in quam refundunt electionem gratiæ, non excedit vires na-
 ture. 358.

Electorum

Electorum numerum à Deo prædefini negant Semi-Pelagiani. 425. 438. 539. 540.
 Electionem prævisionis meritorum anteriorem summopere detestantur eodem. 415. 416. 417. 419.
 Incommoda que ex opposita Augustini sententia colligunt fuisse recensentur. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435.
 Electionem electorum à reprobis in cardinem humane libertatis ultimam resolvunt. 497. 510.
 Non solum in meritorum, sed & in finalis perseverantiae prævisione fundant electionem. 535. 536. 537. 538.
 Quæcumque scientiam conditionatam aut absolutam divinæ electionis prævisionem statuant, Augustino adversantur. 437.

EPHESINA SYNODVS.

Ephesina Synodus generalis adversus Nestorianos indicitur. 71. 72.
 Ad eam profectus Nestorius, Pelagianorum quos fovebat agmine disparis. 72. 73.
 Nestorius ibi damnatur. 72. 73. 74.
 Pelagiani eodem eodem anathematis mucrone feriuntur. 73. 74.
 Iohannes Antiochenus Patrice hærentiam excommunicationis in Antiochias Ephesinos ob damnatum Nestorium ausus est proferre. 73. 74.
 Eadem Synodus à Nestorianis falsata est novi Canonis suppositio. 72. 73.
 Quo anno celebrata. 73. 74.

EPICETVS.

Epictetus Philosophus sapientem hominem Deo adæquat. 232.

EPITAPHIVM.

Epitaphium pelagianismi, & Nestorianismi ex Prospero. 73. 74.

ERADIVS.

Eradius ab Augustino in eoadjutorem Episcopatus assumitur, & quo anno. 64. 65.

ETHNICISMVS.

Ethnicismus, primus status Pelagianismi. 225. 236.
 Ethnica Philosophia generis Pelagianismum. 107. 118. 139. 141. 148. 149. 185. 217. 226. 232. 236. 237.
 Ethnici possunt absque fide salvari juxta Pelagianos. 179. 180. 181. 182. 183.
 Item opera virtutum exercere per liberum arbitrium absque gratia. 201. 202.
 Item ipsas virtutes acquirere. 201. 202. 203. 204. 211. 296.

EVA.

Eva prius peccavit quam Adam. 126.
 Cur per Adam & non potius per Evam intrasse dicitur peccatum in mundum, juxta Pelagianos. 126.

EVAGRIVS.

Evag. Hyperborea Ponticus Origene discipulus 226. 365. 366. 376.
 Apatheia asertor, & Pelagianorum prodromus 226. 365. 366. 376.

EVCHITÆ.

Evchitæ heretici Syrie Abni & Pannin dicti. 366.
 Impercant & Apatheia asertores. 366.
 Hominem ad Dei æqualitatem pertere posse delirant. 366.
 Pelagianorum præcursores. 366.

EVLOGIÆ.

Evlogiæ à Pelagio ad imitationem Cypriani eduntur. 82. 465.
 Multæ hærentibus resperse sunt. 82. 465.
 Imo omnium hærentium Pelagianorum seminarium. 82.
 Aere publicæ actionem & damnationem Pelagianismi conscripserat. 82.
 A Genadio traduntur. 82. 465.

EVLOGIVS.

Evlogius Palestine Casarea civitatis Primas. 21.
 Accipit libellum Herotis & L. Izari accusatorium Pelagij. 21.
 Præsit Synodo Diopolitana. 21.

EVSTOCHIVM.

Eustochium & Paula Romanae resident in Palestina. 29.
 Earum Moratetium Bertheemiricum à Pelagianis connivente Episcopo Hierosolymitano. incenditur. 29.
 Idque in oculum Hieronymi ibi commotantis. 28. 29.
 Hierosolymitanus Episcopus ab Innocentio Papa ob id graviter increpatur. 29.
 Eodem sermone Augustinus, plenius cum de Pelagio informans. 30.

F

FACIENS.

FACIENS quod in se est, etiam per vires nature, ad gratiam se præparat, ex quorundam Neotericorum dogmate. 611.
 Nonnulli horum absque ullis ambagibus admittunt naturalem illam præparationem esse proximam dispositionem ad gratiam: alij cautiores & modestiores, esse tan-

tum remotam & indirectam. 527.
 Alij dispositionis vocabulum refugiunt, maluntque uti nomine occasionis. 521.
 Nihilò tamen minus quam Semi Pelagiani initium salutis in naturam refundunt. 521.
 Aeternam salutem semper esse in manu liberi arbitrij omnium auctororum viatorum, volunt. 521.
 Alij pro nomine occasionis truntur nomine subordinationis. 522.
 Admittunt occasionem aut subordinationem illam esse intallibilem gratiæ obtinendæ resseram. 523.
 Item esse propinquam congruitatem & decentiam ob quam Deus uni potius quam alteri gratiam suppeditet. 524.
 Verentur ne alioquin Deus irrationabiliter suam gratiam prodigeret, sed panicus est timor iste. 522. 523.
 Argumenta Augustini & Properi contra initialem gratiam Semi-Pelag. veterum, eque contra hos Neoter. militat. 522. 523. 524. 525.

FATVM.

Fatum quid & quotuplex. 417. 418.
 Fatum sydereum à Chaldeis & Genethliactis introductum. 418.
 Is suffragatur Bardesanes & Priscillianus hæretici. 418.
 Aliud genus fati à Trinitate excogitatum. 418.
 Ethnici Philosophi præsertim Stoici fatum adstruunt & quale. 418.
 Nonnulli eorum Deum fatali necessitati subijciunt. 418.
 Quale fatum Catholicis assignunt Pelagiani & Semi-Pelagiani. 282. 283. 284. 417. 418. 419. 420. 433. 441.

FAVSTVS.

Faustus Litinensis Monachus. 298.
 Succedit Prospero in Episcopatu Rhegiensi. 393. 400. 414.
 Semi-Pelagiana fuligine tinctus. 198. 199. 393. 400. 413. 414. 446.
 Pessimum Semi-Pelagianismi gradum amplectitur. 400. 414. 422. 454. 531.
 Pelagianismum damnas, sed non veraciter. 400. 414. 415. 454.
 Originale peccatum agnoscit cum Ecclesia. 400. 402. 444.
 Semi-Pelagianorum omnium astutissimus. 413. 531.
 Scribit de Gratia & libero arbitrio libros duos Pelagianismo, & Semi-Pelagianismo scæntes. 400. 401. 413. 465. 414. 415. 416.
 Eos inferbit Leontio. 416.
 Initium & progressum justicie in naturalem libertatem arbitrij refundit. 400. 401. 403.
 Legem nature vocat primam Dei gratiam. 401.
 Externam legem appellat auxilium divinæ tractionis. 402.
 Ab alijs Semi-Pelagianis discordat, sed in sinistram devians. 422. 527. 531.
 Reliquas quædam primæ integritatis in hominibus lapsis remanere asserit. 454. 506.
 Eas appellat sen in virtutum, sicut & Cassianus. 505. 506.
 Discretionem credentium ab increduli. arbitrij humani laboribus adscribit. 413. 414. 415.
 Dei propositum salvandi ante prævisa hominum merita, fato æquiparat. 414. 415. 416. 418. 419.
 Catholicos contrarium cum Augustino adstruentes, hæreticos annumerat. 415.
 Eisdem Ethnicis & Manichæis æquiparat. 416. 417. 424.
 Reprobos ex necessitate, & absque sua culpa damnari, ex Augustini doctrina de electione ante prævisa merita conatur deducere. 422. 423.
 Gratiam ex Dei proposito efficacem cum humana libertate consistere negat. 421. 422. 426. 527. 528.
 Divinum propositum humano arbitrio mutari posse assernat. 419. 420.
 Augustinianæ gratiæ prædicationem, scordiam & desperationem adferre hominibus, calumniatur. 425. 426.
 Item orationis necessitatem & utilitatem tollere. 431. 432.
 Item ex ea sequi, Christum non pro omnibus mortem subivisse. 434. 449.
 Cassiani libros à Gelasio proscriptos, laudat. 465.
 Ejus opuscula resutantur à beato Fulgentio. 465.
 Damnatur ab Episcopis Africanis in Sardinia exulantibus. 465.

FIDES.

Fides divina non est necessaria ad honeste operandum juxta Pelagianos. 182. 196.
 Opera tamen infidelium non nisi steriliter bona esse, scæntur. 181. 182. 195. 197. 520.
 Solâ fide hominem iustificari dogmatizant. 251. 252.
 Fides non excedit vires nature, juxta eosdem. 203.
 Fidei initium naturali libertatis arbitrio adscribunt Semi-Pelagiani, sed divinæ gratiæ augmentum ejus attribunt. 505. 506.
 Perseverantiam in fide sepe concepta adscribunt naturali arbitrio. 507. 508.

INDEX RERVM ET VERBORVM

Fides actualis comprehendit duos actus, unum voluntatis, alterum intellectus 507.
 Quem horum intellexerunt Massilienses per initium fidei? 507.
 Verus est intellexisse utrumque 507.
 Fides in Christum ut medicam & Salvatorem, naturæ viribus adscribitur 501.

FLODOARDVS.

Floardus historie Rhemenfis scriptor 541.
 Articulus Goteschalci Monachi prædestinatiæ refert 541.
 In eorum numeratione discordat à Sieberto, 541.

FLORVS MONACHVS.

Florus Monachus Adrumetinus legit Confratribus Epistolam Augustini ad Sixtum 65.
 Ea lectione inquietantur & scandalizantur. 65.

FLORVS EPISCOPVS.

Florus Episcopus Pelagianus, cui suos libros adversus Augustinum inscribit Iulianus, 64, 72, 81, 92.
 Cum Iuliano, Orontio, & Fabio fugit Constantinopolim ad Nestorium, cognati erroris patronum, 72, 1, 71, 2.
 Cum eodem proficiscuntur ad Synodum Ephesinam, 72, 2.
 Eandem damnationis sententiam cum eo ibi accipiunt, 73, 81.

FULGENTIVS EPISCOPVS.

Fulgentius Episcopus Africanus, 78.
 Libro Fausti Rhegiensis à Gennadio Iandaros confutat, 465.
 Eisdem reprobat Petrus Diaconus, alijque orientales 565.
 Africani Antistites in Synodo Sardinensi eisdem proferunt, 465.
 Quot libros adversus eos egiderit Fulgentius? 465.
 Celestini Papæ ad Episcopos Gallicanos Epistolam integrè recipit, 78.

G

GENETHLIACI

GENETHLIACI fatum adstruunt, & quale? 417, 418.
 In quo discrepent à Stoicis, & alijs fati assertoribus, 418

GENNADIVS

Gennadius Presbyter Massiliensis Semi-Pelagianorum non postremus, 465, 467, 468, 543.

Pelagianam etiam fuligine tinctus, 80.
 Laudat opera Celestini Pelagiani 89.
 Pelagij Eulozias varijs hæresibus resperfas commendat, 82, 465.
 Libros Fausti Rhegiensis Semi-Pelagianismo scelerentes extollit, egregiumque opus appellat, 465.
 Cassiani opuscula, contra Gelasij censuram, approbat tamquam salutaria, 80, 465.
 Proferum tamquam injustum eorum opusculorum infamatorum reprehendit 80, 465, 543.
 Augustinum tamquam multiloquio peccantem taxat, 465, 543.
 Rufinum Pelagianismi Architectum Hieronymo præfert, 465.
 Pelagianos & Semi-Pelagianos in suo Catalogo hæreticorum studiose prætermitit, 469, 543, 544.
 Prædestinatos primo loco inter hæreticos recenset, 543.
 Qui tamen sunt Catholicissimi, Augustinus videlicet, Hilarius, & Prosper, 442.
 Gennadij liber de dogmatibus Ecclesiasticis Semi-Pelagianismo scelerat, 465, 466, 469.
 Operibus Augustini perperam immixtus, 469.
 A Doctoribus Lovaniensibus auctori suo Gennadio restitutus, 469, 470.
 Habet admixta quedam capita Catholici auctoris pro antidoto contra venenum reliqui operis, inserta, 469, 470.
 Opera bona etiam ex gratia proficiscencia libero arbitrio Gennadius adscribit, 466, 467, 468.
 Gratiam internæ inspirationis cum alijs Massiliensibus agnoscit, 467, 468.
 Eam tamen negat dare voluntatem, aut opus, sed potestatem, 468.
 Primas proinde partes operis, libertati naturali tribuit, 468, 469.

GENVENSES.

Genuesium excerpta ad Proserum confutanda mittuntur, 66.

Vide Camillus, Theodorus, Prosper.

GERMANVS.

Germanus Alistodorensis in Britanniam à Celestino mittitur, 66.
 Cum Pelagianis ibi publicè disputat, 67.
 Prime professionis locum habuit S. Lupum Trecentem, 66.
 Secundæ S. Severum Trevirensis, 67.
 Decanem tribuni filiam cæcæ illuminat, 67. Vide, Britannia, Celestinus, Pelagius.

GOTESCHALCVS.

Goteschalcus Monachus de hæresi prædestinarianæ infamatus, 541.
 Quæ dogmata ei imposita? 541.

Gennadius à Sieberto super hæc re discordat, ut & Floardus 541, 543, 544, 545, 546.
 Goteschalcus non fuit hæreticus, sed Augustiniana doctrinæ propagator, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548.
 Fides Catholica in Goteschaleo condemnata, 547, 548.
 A Semi-Pelagianis procurata aut conficta Prædestinarianæ cõdemnatio 543. Vide Prædestinatiæ, Floardus, Hincmarus

GRATIA.

Gratia Dei à Pelagianis admittitur, sed non ad sensum Catholicorum 238, 241, 251, 252, 253, 254, 255, 257.
 Gratia externa, legis, doctrine, & exemplorum, à Pelagianis predicatur 241, 255, 256, 260, 357.
 Internam etiam admittunt, sed per eam intelligunt ipsam naturam, aut liberum arbitrium, 219, 236, 237, 238, 241, 238, 239.
 Discrimen inter gratiam liberi arbitrij, & gratiam legis, 241.
 Veram gratiam internam auxiliantem negant, 115, 248, 255, 261, 457, 463.
 Scripturas gratiæ necessitatem adstruentes distorquent, 255, 261.
 Sub larva gratiæ delitescentes veræ gratiæ insidiantur, 257, 261, 259, 337, 351.
 Vt libertatis indifferentiam salvent, voluntatis & operis adgratum negant, 271.
 Gratia habitualis an ab ijs agnita? 113, 297, 301, 302, 303, 304, 305, 313, 315.
 Quos effectus habituali gratiæ attribuant? 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314.
 Gratiam actualem convicti admittunt ad facilius operandum, vero ut necessariam simpliciter ad operandum, 337, 338.
 Ad tollenda præterita peccata necessitatem gratiæ admittunt, cavenda futura negant, 299, 300.
 Gratia proprietatem destruit, quia eam meritis nostris rebus asserunt, 337, 338, 339, 398.
 Quibusnam liberi arbitrij operibus gratiam retribui sentiant? 341, 342, 343, 344.
 Gratia sine qua non, & gratia cum qua fit actio, qui differant? 484, 485.
 Eas Augustinus studiosissimè distinguit 524.
 Priorem agnoscunt Semi-Pelagiani tamquam necessariam ad choandum opus quodcumque bonum, sed posteriorem modicè negant, 459, 460, 461, 462, 463, 466, 492, 512, 524, 532.
 Gratia Christi efficax humanæ voluntati dominatur, 498, 499, 500.
 Non tollit libertatem, sed magis ad primitivum statum reducit, 272, 279, 286.
 Non inserit fatalem necessitatem, aut coactionem, 280, 284.
 Non extinguit meritum, aut laudem operis ex ea secuti, 281, 282.
 Ejus prædicatio non inducit ignavam securitatem, aut corruptam, 281, 282.
 Eam cum libertate malè conciliant quidam Neoterici, alijs Catholicici, 285.
 Ejus efficacia unde pendeat, & in quo sita? 284, 321.
 Gratiam ex proposito admittunt Pelagiani, sed perverto sensu, 355, 356.
 Gratia habitualis non fuit radix libertatis plenissimè in statu innocentie 455.
 Gratia efficax an ad nutum subitè dominio voluntatis hominis lapsi? 440, 458.
 Ejus necessitas ad bene operandum, 200, 262, 284, 295, 299, 320, 321.
 Credenti in ab incredulis discretio, non libero arbitrio, sed gratiæ adscribenda, 343, 409.
 Pelagiani contrarium contendunt, 343, 350, 353, 354, 355, 361.
 Gratia necessitas ad cavenda peccata, 337, 458.
 Habitualis gratia sine actuali non sufficit ad bonum faciendum, aut malum vitandum, 299.
 Gratia necessitas assimilatur necessitati luminis ad videndum, 458, 463, 475, 476.
 Nullus bonus motus quantumvis naturalis gratiam antecedit, 510.
 Gratia necessitas ab Ethnicis sapientibus agnita, 512.
 Gratia sufficiens ad cavenda peccata confingitur à Neoterico tamquam naturæ quodammodo debita, 492.
 Gratia collata Adamo in statu innocentie in ipsius relicta fuit arbitrio, 464, 459, 471, 476, 487, 488.
 Gratia homini integro conferebat meritum posse; homini lapsi cõfert insuper velle, & operari, 455, 458, 459, 465, 471, 485, 487, 488.
 Dispositio ad gratiam per vires naturæ obtineat potest, juxta quosdam Neotericos errantes, 521, 522, 523.
 Dignum esse gratiæ minus est quam mereri gratiam, juxta Augustinum, 528.
 Gratia in statu etiam innocentie necessaria fuit ad bene operandum, 458, 463, 476.

HABITVS

H

HABITVS

HABITVS five naturalis iue infusus non dat voluntatem aut actionem, sed possibilitatem, aut possibilitatis promptitudinem. 287, 296.

Potest dari actuale gratiæ auxilium subditum determinationi voluntatis iustar habitus. 287.
De facto datum fuit tale auxilium angelis, & primis parentibus. 438, 459, 465, 471, 490.
Habitus virtutum perinde ac virtus à Pelagianis admittuntur. 296.
Habitus supernaturales an ab ijs admittuntur? 298, 299, 300, 301, 303, 305, 308, 311, 313, 315.
Habitus utriusque cum volumus. 287.

HERACLIVS.

Heraclytus Philosophus ðatheticus, & impieccantiæ assertor. 226.

HÆRESIS.

Hæresis Pelagiana dicta etiam Celestiana, & Pelagiani Celestiani. 63, 54, 74, 229.

Ex quibus fontibus hausa? 7, 106, 107, 118, 139, 141, 148, 151, 157, 189, 217, 222, 226, 232, 364, 365, 366, 377, 378, 380, 457.

Contra eam primus insurrexit Hieronymus. 8.

Stilos & Rhodios inficit. 13.

Britannos infestat. 66, 67.

Diaboli primogenita, & cur? 381.

Damatur in Africa. 31, 39, 261.

Damatur Romæ ab Innocentio & Zozimo successivè. 49, 50, 51, 54, 261.

Damatur Constantinopoli. 56, 57.

Damatur per orbem univèrsùm. 52, 53, 55, 56.

Ejus condemnatio Romæ publicatur per Sixtum presbyterum, postea Papam. 53.

Damatur ab Imperatore cum proscriptione Authorum. 56, 62.

Imperatoris edictum promulgatur, & in promulgationem firmiter Pelagiani. 55.

Hæresis Pelagiana genuit Nestorianam. 1, 72, 74, 345.

Abbas à Synodo Ephesina damnatur. 2, 72, 73, 74, 81.

Hæresis damnari possunt ab Ecclesia absque convocazione concilij. 60.

Hæreticorum contra querimonia de sua damnatione. 60.

Hæreticorum fallorum rationum dolis armati. 377, 380, 388, 390.

Omnem suam perfidiam à Philosophicis captivoculis deprimunt. 377, 378, 379, 380, 390, 457.

Hæreticorum Neotericorum dogma de Iustitia imputativa. 303.

Vide, Pelagianismus. **HEROS.**

Heros & Lazarus Gallicani Antidotes Pelagium de hæresi accusant. 21.

Eorum libellus accusatorius traditur Eulogio Casariensis Palestinae primati. 21.

Prohibentur in Palestinam ad accusandum Pelagium in Synodo Diopolitana. 21, 26.

Sed propter morbum, in quem unus eorum inciderat, nequeunt accedere. 21.

Eorum absentia profuit Pelagio ad decipiendum Episcopos synodales. 25, 26, 27.

À Zozimo male informato graviter ob delatum Pelagium increpantur. 47. Vide, Pelagus, Zozimus.

HERONYMVS.

Hieronymus scribit Dialogos contra Pelagianos, ubi Acticum & Critobulum colloquuntur. 19, 217, 273.

Pelagium quasi Scythum infestat, & cur? 1, 7.

Pelagianos tamquam barbaros & elingues ridet. 2, 3.

Ruffino Aquileiensi odiosus. 7.

Pelagij dogmata recenter sparsa non facis penetravit. 227.

Prinus omnium adversus ea scripserit. 8.

Odiùm in Hieronymum à Ruffino hæreditavit Pelagiani. 7.

Bethleemiticum Paulæ & Eulochij Monasterium, Pelagiani Hieronymum persequentes diripiunt & incendunt. 28, 29.

Hieronymus Semi Pelagianorum retro olium addidit, uti & multi alij veteres Patres. 405, 477, 512.

Ejus verba de negato à Pelagianis concussu generali cause primæ expenduntur. 291, 292, 293.

Ejus Epistola ad Cresphontem contra Pelagianam hæresim exarsa. 19, 273, 331.

Impugnata à Pelagio mentiente nomen Aniani Diaconi. 19, 20.

Hieronymo falso affectus libellus de hæresibus. 543.

Item Epistola ad Demetriadem. 15.

Item commentarius pelagij in Epistolas Paulinas. 83.

Hieronymus fuit illustris Catholicae fidei propugnator. 83.

HILARIVS.

Hilarius Episcopus Arclatenfis, Augustini doctrinæ, & disciplinæ imbutus. 70, 477.

Opponit se Semi-Pelagianis in Gallia exorientibus. 70, 75, 403.

Augustinum informat de eorum dogmatibus, binis ad eum transmissis Epistolis. 70, 223, 436, 445.

Earum Epistolarum una perijt, vel adhuc latet. 70, 445.

Hilarius cum Prospero Romam proficiscitur ad informandum Papam Celestinum de dogmatibus Massiliensium. 77.

HINC MARVS.

Hincmarus Rhemenfis Episcopus Prædestinatianos hæreticos accenset. 541. Quenam dogmata ijs impingit? 541.

Gennadij testimonio deceptus fuerat, uti & Sigebertus. 546, 549.

Adversus eum & reliquos Prædestinatianorum calumniatores celebratur Synodus Valentina. 548.

Prædestinatiano. si doctrina ibi approbatur, & obrectatores damnantur. 538, 549.

Quo anno id contigit? 549.

HYPOCRISIS.

Hypocritis Pelagianis familiaris. 234, 385, 386, 387.

Hypocrita quis dicendus? 386. Vide Pelagius, Celestius.

I

IACOBVS

IACOBVS & Timafius Religiosi adulescentes à Pelagio pervertuntur, & quo anno? 16.

Augustini prædicatione respiciunt. 16.

Mittunt Augustino librum Pelagij hæresi refertum. 16, 17.

Adversus eum scribit Augustinus librum de natura & gratia, prædictis adulescentibus dedicatum. 18.

Reicribunt Augustino rescriptumque refertur ad longum. 17, 18.

I E S V S

Iesus interpretatur Salvaror. 155.

Vsq; e ad baptismum non fuit Christus, nec usque ad resurrectionem Deus, ex dogmate Pelagianorum. 345.

Vnde hauscit illud dogma. 346, 347.

Ex illo dogmate natus Nestorianismus. 72, 81, 344, 345, 446.

Negantes peccatum originale, negant Christum esse Iesum parvulorum. 155.

Iesus cum esset purus homo per merita naturalis arbitrij meruit divinitatem, ex dogmate Pelagianorum, Nestorianorum & Originitarum. 343, 344, 345, 346, 347, 348.

IGNORANTIA.

Ignorantia tam adultorum, quam parvulorum non est peccata, ex dogmate Pelagianorum. 148, 149, 156.

Parvulorum stupiditatem nolunt appellare ignorantiam sed naturalem simpliciter. 150, 158.

Adultorum ignorantiam excusant, sed negligentiam culpant. 149, 150, 187.

Parvulos in uteris matris usum rationis habere, delirant. 149, 158, 360. Vide Pelagius, Pelagiani.

IMAGO.

Imago Dei in homine quid? & an amitti possit per peccatū. 97, 98.

IMPECCANTIA.

Impeccantia à Pelagianis asseritur. 226, 228, 244.

Quomodo differat ab inpeccabilitate. 228.

INDIFFERENTIA.

Indifferentia voluntatis ad bonum æquè ac malum à Pelagianis adstruitur. 93, 94, 99, 101, 185, 237, 322, 399.

Eam faciunt libero arbitrio essentialem. 93, 94, 99, 101, 183, 185, 186, 269, 367.

Ve committent, adjutorij voluntatis & actionis necessitatem tollunt. 271, 286.

Error iste ex Echnica Philosophia haustus. 377, 378, 379, 380.

Eundè errore amplectuntur Semi Pelagiani. 419, 420, 421, 422, 423.

INITIVM.

Initium salutis an ex nobis? Vide, Semi-pelagiani.

INNOCENTIVS PAPA.

Innocentius Papa ab Augustino informatur de dogmatibus Pelagianorum. 18, 27.

Ejus de Pelagij censura. 18, 27, 83, 235.

Sinistra fama apud Africanos laborat. 33.

Reprehendit Episcopum Hierosolymitanum Pelagio nimis faventem & conniventem. 29.

Damnat Pelagium & Celestium. 33, 34, 35, 107.

Mortuo succedit Zozimus in pontificatu. 40, 44.

Pelagij litteræ ad ipsum traduntur Zozimo successori. 44.

INSPIRATIO.

Inspiratio apud Patres & concilia interna gratiam importat. 467.

IOANNES

Ioannes Hierosolymitanus antistes interest Synodo Diopolitana. 21, 25, 29.

INDEX RERVM ET VERBORVM

Pelagio & affectis nimis indulget. 25. 29. 228. In accusatores Pelagii nominat. 29. 30. Econtra Pelagianis inestant Hieronymum & sanctimoniales Bethleemitas. 29. Deposuit que etc. de ipso apud Innocentium. 29. Ab Innocentio scribit increpanti per litteras. 29. 30. Ab Augustino plenius informat. de Pelagio. 30. IOANNES ANTIOCHENSIS. Iohannes Antiochenus Patriarcha ad Ephesinam Synodum profectus. 72. 2. Non nisi post damnatum Nestorium appellat. ibid. Ipsam Synodum autem remota ioco condemnat ob condemnatum Nestorium. ibid. Pelagianus Episcopi et se assolvant. ibid. Acta Concilij Ephesini suppositione falsi canonis falsificat. 72. 73. IOANNES CASSIANVS. Iohannes Cassianus. Vide Cassianus. IOANNES HESSELIVS. Iohannes Hesselius Lovanensis Theologus. 469. IOB. Iob a Pelagio mihi extollitur. 205. Eius patientiam virtus liberi arbitrij naturalis adscribit. idem. 205. Sanctitatem & iustitiam per eandem vires adeptus. juxta eundem. 205. 2. 6. 207. Cassiani de eius patientia error. 505. IOVINIANVS. Iovinianus hereticus Pelagianus prodromus. 225. 226. 227. 366. 385. Eius a Pelagio concordia quoad impenitentiam. 227. Baptizatos acit inconvertibiles. 227. IVDÆI. Iudæorum errores Pelagianis communes. 242. Solos Iudæos perisse incedendo Adan u peccantē sensu Pelag. 248. Iudaismus. Dea. tantum in ceteris & celeberrimus status. 240. 242. IULIANA. Iuliana mat. oua Romana. Demetriadi mater. Vide Demetrias. IULIANVS. Iulianus Menorii Episcopi filius. 58. Animus ingeniosus & eloquens. 58. A Memorio parente commendat Augustino. 58. Eius videndi desiderio ardet Augustinus. 58. Fit Diaconus. 58. Fit Episcopus & ejus loci. 58. 59. Fuit olim conjugatus. 58. Pelagij heresim amplectitur. 59. Libros Augustini de nuptijs & concupiscentia impugnat. 59. 63. Scripsit Davidi Augustinum Goliath comparat. 59. Augustinum appellat per cap. u. Atholice relig. propugnatorē. 59. Eius doctrinā a Protero appellat gramen campania. 59. Libros suos aduersus infidelitatem Florentino Episcopo Pelagiano. 64. Eorum quidam superuenient & ed. i. 63. Scripsit ad Epistolam & ad quos. 64. Eas ad Augustinum transmittit Bonifacius Papa. 61. Reluctantur ad August. quatuor libris Bonifacio inscriptis. 61. 919. Augustinum tanquam falsatorem suorum Scriptorum calumniat. 62. Augustinum & ceteros Catholicos contumeliosissime dilacerat. 59. 62. 64. 129. 131. 132. 135. 210. Eiusque re de castro Imperatoris aduersus Pelagianos. reliquis hæreticis similiter prescriptis familiares. 60. Eius infimum dogma de ecclesie protoplastorum ante lapsum. 120. De eorumdem perizoniis quid sentierit. 119. Opera stultice bona adhibuit. 120. Constat Episcopatum ob heresim amissum recuperare. 81. An cum Pelagio & Celestio Rom. damnatus? 54. Damnatus cum alijs in Concilio Ephesino. 73. Quam libros conscripserit. 59. 63. 90. 91. Quo tempore obiit? 81. IUSTITIA. Iustitia a Iuliano perpetam de iura. 357. Iustitia impunita modernorum hæreticorum. 305. 311. 312. Iustitiam templum Dei. 312. Iustificationis effectus recensentur. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 208. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316.

L

LAZARVS. Lazarus Episcopus Gallicanus Pelagium accusat. 21. vide Heros. LEPORIVS. Leporius Monachus Pelagiana heresi infectus Augustini industria emendatur. 68. 72. 1. 346.

Nestorianismo prelusit. 68. 72. 1. 346. Eius de Christo dogma. 68. 346. LESSIVS. Lessius Semi Pelagianorum dogma vel non satis attendit. vel non penetravit. 515. Possit hominum per vires nature credere Mysterijs fidei propofitionem. 515. Item posse absque gratia opere supernaturalem beatitudinem. De naturali preparatione hominis ad gratiam nihil naturam quam Massilienses dixerint. 521. 522. 523. Divinam gratiam determinationi creati arbitrij subijcit. 515. Augustinum in suis partibus vice legitē trahente contendit. 515.

LEX

Lex a pelagianis appellatur gratia. 240. 241. 242. 260. Omnes gratia effectus & prærogativas legi accommodare contentunt. 242. 243. 245. LIBERVM ARBITRIVM. Liberum arbitrium a Pelagianis appellatur gratia. 244. 246. 247. 248. 249. 338. 339. Eius vires plura quo extolluntur ab ipse. 315. 351. 352. Eius definitio a Iuliano constituta expenditur. 52. 53. 94. 95. 96. 98. 980. 580. Liberum arbitrium natura & voluntas. qui differant? 215. Liberum arbitrium gratia destitutum non nisi ad peccandum licet. 337. 492. 507. Cum gratia concurreat ut instrumentum. sed vitium. 275. 284. In ipso constituit Pelagianus rationem imaginis Dei. 97. 98. Nullum ei iniecit fuisse vulnus per peccatum. sufficit. 202. Libertas arbitrij supponitur quoties quidpiam præcipitur. 280. Libertas est essentialiter bicornis. juxta Pelagianos. 271. 322. 323. Indifferens in contradictionis & contrarietatis necessitate dicitur. juxta eod. d. 93. 94. 95. 261. 83. 186. 237. 256. Libertas transgrediendi non fiat in impossibilitate obediendi. Libertas tolli in occasione & fato. 279. 280. 421. Libertas naturalis per peccatum amittitur. & qualiter? 454. Libertas plena status innocentie non fundabatur in gratia. 455. Libertas arbitrij cum gratia efficaci male conciliatur a recentioribus. 255. Gratia ex proposito abhorrent Semi Pelagianus tanquam libertatis præjudicium. 419. 420. 421. 422. 423. 424. Vi. eadem Metecini. Cassianus. Faustus gratia Pelagianis Semi Pelag.

LIBIDO

Libido a Pelagianis non improbat. sed laudatur. 133. 134. 135. 224. 304. 383. Varijs nominibus a Iuliano exprimitur. 134. Ab Augustino vocatur Pelagianorum susceptor. & cur? 133. Eorum argumenta pro libidine patrocini. 135. 136. 137. 138. 139. 142. 443. Eam Christo victori attribuit. 142. Imo & am glorioso. uti & reliquis gloriosis corporibus. 145. Libidinis comes individua. continuo. 119. 120. Vide Concupiscentia.

LIPSIVS

Lipsius advertit discrimen impenitentiae & impenitentiarum. 218. LOVANIESES. Lovanenses Theologi opera Augustini expurgarunt. 469. 470. Librum de dogmatibus Ecclesiasticis Augustino assiduum. authoribus. Gennadio restituerunt. 469. 470. Id contigit priusquam controversia recentiorum de efficacia gratie in Belgium penetrasset. 469. Vn sunt in ea correctione plusquam ducentis exemplaribus Augustini. 469. LUCIANVS. Lucianus Presbyter Epistolam scripsit. que in appendice operum Augustini hæretur. 21. Ex ea Epistola colligitur annus & mensis quibus Synodus Diocetiana est celebrata. 21.

LVCIFER CALARITANVS

Lucifer Calaritanus Schismaticus. 474. LVCIFER ARCHIDEMON. Lucifer Protoplastos prostravit tolo Pelagiano. 253. Pelagiana heresius Luciferi primogenita. & cur? 381. Pelagianus assimilantur Lucifero. 253. 381.

LVMEN

Lumen oculis etiam integris necessarium ad videndum. 458. 463. 475. 476. Ea necessitas assimilatur necessitati gratie ad bene operandum. 458. 463. 470. 475. 476. LVPVS. Lupus Trecentis Antistes cum Germano in Britanniam profectus. 66. Vide Germanus. Pelagius. Britannia.

143

INDEX RERVM ET VERBORVM

M

MACVLA

MACVLA peccati differt à reatu poenæ, etiam juxta Pelagianos 300.
 Conficit formaliter in privatione metoris debiti inesse, 301, 302.

MANICHEI

Manichei liberum arbitrium tollunt, 416.
 Pelagianorum prodromi, 366.
 Horum dogma de duabus naturis à Semi-Pelagianis falsò à fidei Catholicis, 432.
 Pelagiani Manichæis peiores, 155.
 Manichæorum dogma de animarum translatione, à Pelagianis calumniosè affectum Catholicis, 132, 133, 134.
 Catholicos idcirco appellant Traducianos, quod peccatum originale asstuant, 133, 134.
 Augustinum agnominant Traducianæ nationis primatem, 134.
 Catholicos agnominant Manichæos, 56, 126, 129.
 Manichæorum hæresis de duabus naturis, 135, 154, 367.

MARCELLINVS

Marcellinus Pelagianus in Synodo Ephesina cum socijs damnatus, 71.

MARCION HÆRETICVS

Marcion hæreticus duas naturas cum Manichæis adstruit, 367.

MASSILIENSES.

Massilienses Semi-Christianismum Pelagianorum amplectuntur, 364, 392.

Eorum error ipse vetustior, 403, 404, 405, 522.

Corrupti Semi-Pelagianis 3, 8, 339, 400, 444. Vide Semi-Pelag.

MATRIMONIUM

Matrimonium includit essentialiter carnalem copulam, juxta Pelagianos, 146.

Negat proinde matrimonium Josephi cum B. Maria fuisse essentialiter periculis, 146.

Nuptias & carnalem commixtionem sexuum, pro synonimis habent, 146.

Ex doctrina Catholicorum de turpitudine libidinis, inferebant matrimonium esse illicitum, 136. Vide Pelagiani.

MAXIMINIANVS CONSTANTINOPOL.

Maximianus Constantinopolitanus antistes, in locum Nestorij hæresim deposuit successus, 78.

Admonerit à Celestino Papa ut Pelagianis resistat, 78.

Quo tempore id factum? 78, 79.

MELANIA.

Melania, Vide Albinus.

MEMORIUS EPISCOPVS

Memorius Episcopus Iulianus hæretici pater, Augustino charus, 58, 59.

Filium suum Iulianum Augustino commendat, 58.

Fecit insinuat sibi mitti librum Augustini de Rhythmo & musica, 58.

Mittit ei Augustinus librum illum cum Epistola, 58. Vide Iulianus

MILEVVM.

Milevum Numidia in Africa oppidum, 31.

Mileviana Synodus duplex ibi celebrata? una provinciali Numidia, altera plenaria totius Africae, 30, 31, 32, 33, 40, 470.

Hæc posterior celebrata est ante Concilium Carthaginense illa prior, post, 30, 31, 32.

Canones Concilio Milevitano à Baronio affecti, rectius attribuantur Concilio Carthaginensi, 32, 35, 36, 51, 52, 218.

Quo anno quibusque consiliis celebrata prima Synodus Milevitana? 30.

Posteriori interfuit Augustinus cum sexaginta alijs Episcopis, 32, 37.

Partes Concilij Milevitani scribunt ad Papa Innocent. 33, 34, 339.

MOLINA.

Molina Semi-Pelagianorum dogma non satis penetravit, 113.

Augustinum in suis partibus adducere frustra contendit, 5, 3.

Cupit haberi inventor, aut saltem precipuus patronus dogmatis de efficacia gratie fundata in presentia conditionalium, 483.

In Augustinum, veteres Pontifices, & antiquam Ecclesiam innotuit, 483, 484.

Ejus exorbitatio reconditur, 494.

Ve opinioniones suas à Semi-Pelagianismi nota purgaret, Massiliensium errores alio distorquet, 482.

Ejus uti & Massiliensium dogma non est gratie predicatio, sed proditio, 483.

MORS.

Mors non est poenalis sed naturalis hominibus juxta Pelagianos, 121, 151, 152.

A Recapitacis quoad hoc dogma recedunt Pelagianus, 152.

Morbum, miseriam, & ipsam mortem in paradysum invehunt iidem, 121, 122, 153.

Moriendi possibilitatem cum moriendi necessitate confundunt iidem, 121.

Homines etiamnum creari immortales, quidam censent, 152.

N

NATURA.

NATURA à Pelagianis appellatur gratia, 237.

Ejus vires nimis extolluntur ab iidem, 201, 207, 211, 212, 213.

Natura pura & natura lapsa, qui differant? 363, 364.

Assimilantur homini nudo & homini nudato, 363.

Natura per peccatum vitata, vulnerata, & debilitata, 454, 458.

Vide, gratia, liberum arbitrium, Pelagianus, Semi-Pelagianus.

NESTORIUS.

Nestorius Constantinopolitanus antistes Pelagianos fovet, 71, 1.

Scribit pro ijs ad Celestinum Papam, 72, 1, 71, 2.

Rescribit ei Celestinus Pelagianismi patrocinium in eo sugillans, 71, 2. Contra eum inducitur Conc. oecumenicum Ephes. 71, 1, 72, 1.

Proficitur ad Concilium stipatus Pelagianorum profugorum agmine, 72, 2. Damnatur & deponitur, 72, 2, 73, 74.

Maximianus ei in Cathedra Constantinopolitana sufficitur, 78.

Humanam personam à divinitate in Christo separat, 72, 1, 345, 346, 347, 348.

Ejus hæresis præfuit Leporius Monachus, sed per August. emendatus est, 68, 72, 1, 346.

Nestorij hæresis Pelagianismi filia & ramusculus, 72, 1, 74, 345, 346.

Pelagiani cum Nestorianis Ephesi damnantur, 73, 74.

Nestorij damnationem ægrè fere Ioannes Patriar. Antioch. 72, 2.

Synodus Ephesina eum damnatum Nestorium communionem privare præsumit, 72, 2.

Ut Pelagianis vicem redderet, acta Concilij falsificavit, hæretici canonis insertionem, 72, 2, 73.

NUPTIAE.

Nuptiae, vide, Matrimonium.

O

OCCASIONIS NOMEN.

OCCASIONIS nomen apud Semi-Pelagianos usitatum in materia de merito & preparatione naturali ad gratiam, 471, 515, 521, 522, 523.

Eodem nomine passim utuntur Neoterici, qui tamen Semi-Pelagianismi notam vitare student, 521, 522, 523. Vide, sciens quod in se est, Cassianus, Semi-Pelagianus, Less. Molina.

OPERA STERILITER BONA.

Opera steriliter bona à Pelag. contingunt, 181, 195, 196, 197, 520.

Qualia sunt ista opera, & quam mercedem recipient infideles qui ea exercent, 181, 182.

Nullum opus bonum quantumvis naturale exerceri potest absque gratia, 520, 523. Vide, gratia, liberum arbitrium, natura, Ethnici.

ORATIO.

Oratio cessatur rem petitam non esse in potestate libera parentis, 374, 409.

Orationis Dominicæ necessitatem destruit, quiquis naturalem potentiam vincendi tentationes adstruit, 496.

Orationis necessitate tollunt Pelagianus, 215, 216, 225, 274, 296, 509.

Illi non ex sua propria, sed ex imperfecte plebis persona orant, juxta eodem, 225.

Orationum & gratiarum actionum quis usus, juxta Pelagianos? 258, 259, 260, 261.

Ex Augustinianæ gratie predicatione inutilitatem orationis adstruere conantur Semi-Pelagianus, 431, 432.

ORIGENES.

Origenes Pelagianismi origo, 106, 109, 114, 152, 182, 200, 201, 202, 222, 226, 365.

Nestorianismi fons, 347.

Omnium subsequentium hæreticorum prodromus, 365, 366.

Ecclesie in multis proficius, sed in pluribus perniciosus, 365, 375, 376.

Ingento non minus liber quam fœcupus, 376, 438.

Semi-Pelagianismi fundamenta jecit, 498, 452, 512.

Ab orientalibus tantè estimatus, quanti ab occidentalibus Aug. 478.

Salvandum & damnandum vicissitudinarium circuitum contingit, 227, 367.

Animas humanas ante corpora creati & in eo statu mereri aut demereri delirat, 342, 373.

Corporum diversitatem meritum prætorum diversitati adscribit, 374. Christum

EPISTOLARVM
 NESTORII

Christum & humanis meritis divinitatem obtinuisse censet. 374.
 Aseritiam & in peccantiam adfert. 374.
 Nisi liberi arbitrii laus cum in istis infantis præcipitavit. 376.
 Gratiam Dei meritis naturæ retribuit, autumat. 371.
 Gratiam naturæ pro gratia Christi obicit. 368.
 Volebat enim humanam posse suis viribus resistere tentationibus, asserit. 368.
 Adjuvorum possibilitatis agnoscit, voluntatis & operis negat. 368, 369.
 Initium fidei & salutis in naturam refundit. 371.
 Libertatis indifferentiam contra libertatis extollit. 367.
 Vocationem ex proposito per. etiam explicat. 374, 375.
 Prædestinationem & electionem ad gloriam prævis meritis adferre. 373.
 Hieremiam in utero ex precedentibus meritis sanctificatum delictat. 372, 373.
 Vitium accepti vis personarum peperam intelligit. 373, 374.
 Vitam æternam extra regnum celorum infidelibus bene per naturam operantibus promittit. 182, 369.
 Vitam eludendi Scripturas Pelagianis aliisque hæreticis præmonstravit. 375, 438.
 Scripsit Commentaria perniciosa in Epistolam ad Rom. 376, 437.
 Nec minus periculosi sunt libri quos inscripsit Peri archon. 376, 452.
 Oriens in Monachi in Egipto & Palestina, Pelagianismi & Semi-Pelagianismi rudimenta tradiderunt. 376.
 Origenis dogma de naturalibus virtutum seminibus. 110.
ORONALE PECCATVM.

Originale peccatum à Pelagianis negatur. 125, 137, 156, 157, 235, 303, 352, 353, 364.
 Nihil eo ad prædicandum notius, ad intelligendum secretius. 125.
 Quibus argumentis ad ipsam negandum utantur Pelagiani? 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134.
 Scripturas ipsam adstruentes ridiculè exponunt. 126, 127, 128, 151, 152.
 Catholicos ipsam adstruentes agnominant Manichæos, & Traducianos. 132, 133, 134.
 Parvulos in eo statu nasci autumant, in quo fuit Adam ante lapsum. 158, 235, 352. (352.)
 Originalis peccati abnegatio est totius Pelagianismi origo. 352.
 Ex Rufini doctrina eam discerunt Pelagiani. 364, 365.
 Ex Philosophis Ethnica primordiale descendit. 378.

ORONTIVS.

Orontius Pelagianus in Synodo Ephesina damnatur cum socijs. 73.
OROSIVS PRESBYTER
 Orosius Presbyter hortatu Augustini proficiscitur ex Africa in Palestinam. 26.
 Ea profectio contigit paulò ante celebratam Synodum Diospolitana. 19, 26.
 Non interfuit tamen Orosius Synodo. 26, 29.
 Post celebratam Synodum rediit à Palestina in Africam deferens litteras Hieronymi ad Augustinum. 19.
 Iustitias Hierosolymitanas & Pelagius in eum stomachantur, uti & in alios Pelagij accusatores. 29.
 Appellit Carthaginiem tempore Concilij Carthaginensis. 31.
 Porro, in Concilij præcedentibus litteras Hieronis & Lazari qui è Gallia in Palestinam persecuti sunt Pelagium. 31.
 Fallè ei assignatur quædam oratio operibus ejus annexa. 26.

P

PALADIVS

PALADIVS à Celestino mittitur in Scotiam. 166. Vide Celestinas.

PALADIVS GALATA

Paladius Galata Hist. Græc. Iamnicæ Scriptor. 366.
 Discipulus Chrysostomi, & socius Evagrij hyperboricæ Otigenistæ, Pelagianorum in Egipto Magister. 376. (366.)

PAVLINVS

Paulinus Diaconus interest Collationi Carthaginensi. 10, 11.
 Celestium hæresiarcham ibidem examinat. 10, 11, 365.
 A Zozyimo Papa citatur peremptorie ob accusatos Pelagianos. 42.
 Mittit ad Zozyimum anno sequenti libellum. 42.

PAVLVS OROSIVS.

Paulus Orosius, vide Orosius.

PELAGIVS.

Pelagius Monachus natione Britannus nullâ Ecclesiastici ordinis prærogativa spectabilis. 11, 23, 386.
 Peragravit Egipti Monasterijs Româ venit, ibique commoratur. 6, 376.
 Rufini amicitiam utitur in pejus profecti. 7, 10, 57.
 Odium in Hieronymum à Rufino hæreditat. 7, 10, 57.

Doctrinâ & pietate olim spectabilis, in hæresim prædicatoris habitus. 2, 3, 4, 385.
 In disseminandis hæresi æstus & subdolis. 4, 5, 15, 17, 24, 25, 26, 259, 262, 291, 392, 393.
 Roma à Barbaris captâ fugit in Africam. 7, 8.
 Appellit in litere Hipponeusi. 8.
 Ab Augustino bis vias Carthagine tempore Collationis habito cum Donatistis. 8, 9.
 Ex Africa transiit in Palestinam. 8.
 Inde scribit ad Augustinum. 14, 27.
 Rescribit ei Augustinus, præsentia & colloquij ejus desiderantem.
 Accusatur de hæresi, & adversus eum indicitur Synodus Diospolitana.
 Sistit se Concilij & à Patribus articulatum examinatur. 21, 22, 23, 24.
 Abiurans accusatoribus, antistes latini idiomatis ignarus, rursimè eludit. 25, 26, 27.
 Surreptitiè abolitionem impetrat. 25.
 In accusatores suos tanquam calumniatores stomachatur. 29.
 De sua victoria adversus amulos gloriatur. 27.
 In Hieronymum & Romanas sanctimoniales ipsius curæ committit in Berchleem debachatur. 29.
 Chartulam suæ defensionis in Africam ad August. transmittit. 27.
 Ab Orosio de Palestina in Africam redeunte deferretur apud Africanos antistes Carthagine synodicaliter congregatos. 31.
 Damnatur ab ijs cum remissione ad Innocentium Papam. 31, 32, 33.
 Damnatur rursus à Synodo Milevitana provinciali Numidicæ Carthaginensis & Milevitane Synodorum proceres de ejus dogmatibus & damnatione scribunt ad Innocentium. 21, 32, 33.
 Eorum litteræ ponuntur Pontifici per Iulium Episcopum militem. 32.
 Africani communi suffragio Augustinum eligunt ad refutando dogmata Pelagij. 34.
 Innocentius apud eos sinistra famâ laborat ob favorem Pelagij impensum. 33.
 Innocentius eorum zelum approbat, & Pelagium cum compibus damnat, nisi tempellivè respiciant. 33, 34.
 Quo anno id factum? 33.
 Pelagius conatur se apud Innocentium purgare, in quem mittit ei libellum suæ fidei cum litteris. 43, 44.
 Innocentio interea desuncto libellus Pelagij cum litteris transmittit Zozymo successori. 44.
 Harum litterarum fragmenta recensentur. 44, 45.
 Zozymus eius libellum artificiosè conceptum, existimat Catholicum. 41, 42.
 In accusatores Pelagij, quem calumnijs appetitum putabat, non invehitur. 41, 42, 47.
 Africanos antistes propter fidem accusatoribus Pelagij admittam, arguit levitatis. 47, 50.
 Libellum cum litteris Pelagij mittit ad Africanos adjunctis cum suis litteris reprehensorijs. 42, 43.
 Quo anno id factum? 42.
 Accusatores Pelagij citat peremptorie. 42, 47.
 Africani receptis Zozymi litteris cum litteris & libello Pelagij Carthagine confluunt, binisque litteris ad Zozyimum successivè missis, eum de Pelagio & Celestio plenius informant. 50, 51.
 Rescribit eis Zozymus se purgans. 42, 43, 50.
 Zozymus præmissis exanimè (cui cancellum Celestius se subscripsit) & habita plena informatione ab Africanis, condemnat Pelagianos. 53, 54.
 Quo anno id factum? 57.
 Et quo mense? 51.
 Zozymus scribit ad universi orbis Episcopos de damnatis à se Pelagianis. 51, 53.
 Ejus litteras miris laudibus extollunt Africanis. 53.
 Conqueritur Pelagius absentem se & inaudicum fuisse condemnationem. 57, 58.
 Abolitionem Synodi Diospolitane condemnationi per Zozyimum factæ opponit. 57.
 Censura Zozymi adversus pelagianos publicatur Romæ per Sixtum Presbyterum postmodum Papam. 53.
 Imperator Honorius eosdem cum affectis multat exilio, & quo anno ac die edictum prodit? 55, 56.
 Pelagiani istud edictum pro seipis interpretari conantur. 56.
 In Constantium edicti promulgatores furunt. 55, 56.
 Mittunt Legatos Constantinopolim ad Atticum Patriarcham, pro auxilio. 55, 56.
 Hujus legationis Dux fuit Celestius. 55.
 Damnatur Constantinopoli ab Attico, & acta Romam transmittuntur. 57.
 Thessalonicensis Episcopi opem implorant. 55, 56, 61.

Adversus

INDEX RERVM ET VERBORVM

Adversus eorum Epistolam scribit Augustinus ad Bonifacium, 61.
 Scribunt ad Comitem Valerium, Catholicos tanquam nuptiarum
 damnatores accusando, 58.
 Adversus illud scriptum Augustinus expedit primum librum de
 nuptiis & concupiscentia, eidem Valerio inscriptum, 58.
 Hanc occasionem nactus Julianus contra Augustinum in arenam
 descendit, 58-59.
 Confugiunt Constantinopolim ad Nestorium jam Patriarcham, 71, 2.
 Cum eo damnantur in Concilio a eumenico Episcopo, 72, 2, 73, 74.
 Transfertur in Britanniam, 66.
 Hæresim suam ibi disseminant, 66.
 Celestinus Papa ad eis obviamdum mittit in Britanniam S. Ger-
 manum, 66.
 Cum eo publice disputant & miraculo confunduntur, 67.
 Post Germani abitum reviviscunt, sed per eundem demum reprimuntur, 67.
 Quamvis postmodum vixerit heresiarcha Pelagius, incertum est, 67.
 Fuit refectionum mentalium eximius architectus & patronus, 392.
 Astutus in eludendis libris sub alieno nomine, 392.
 Ejus superba quædam essent expenduntur, 381, 382.
 Ejus & Celestii contumacia, 57.
 Cypriani imitationem affectat, 82.
 Ejus in scribendo facundia, 3.
 Scripsit Commentaria in Epistolam Pauli, SS. Patribus aliudum
 nomina, 15, 84, 89, 205, 209, 230, 243, 259, 288.
 Ea modo exant inter opera Hieronymi, 83, 84.
 Metaphisim distoritur, 85, 86, 87, 88, 255.
 Scripsit de libero arbitrio libros quatuor, 20, 28, 215, 257, 261, 333.
 Scripsit ad viduam Titommatam, 16, 384.
 Scripsit Eulogiarum librum ad imitationem Cypriani, 82, 465.
 Scripsit ad virginem Demetriadem, 15, 16, 46, 90, 150, 201, 205, 223, 255, 384.
 Virginitatis scripta singulatim enumerantur & expenduntur, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89.
PELAGIANI.
 Pelagiani dicitur etiam Celestiani, 6, 9, 54, 74, 229.
 Eorum hæresis diaboli primogenita, 233, 381, 382, 383.
 Manichæis peiores sunt, & in quo? 155.
 Luciferi comparantur, 233, 381, 382, 383.
 Eorum propius character, superbia, 381, 382.
 Eorum pharisaicus obediendi modus perstringitur, 384.
 Sanctitatis vani affectatores, 385.
 Ethnicorum Philosophorum imitatores & sectatores, 107, 118, 139, 147, 148, 151, 157, 185, 217, 226, 232.
 Ab Ecclesia condemat ad Philosophiam tribunal appellat, 379, 389.
 Pœnitentia judicis pro Ecclesiasticis postulant, 389.
 Dulcedines ignorantiam orthodoxis improbant, 388, 389.
 Equivocationibus & amphibologijs addicti, 392, 393.
 In vestibus splendidi & pomposi, 388.
 Secularibus disciplinis impense addicti, 387.
 Sententia ex Philosophi profana reguli merentis, 126, 387.
 Mulierum conversatione delectantur, 5, 389, 390.
 Alienorum scriptorum corruptores, 391, 392.
 Magnam reverentiam erga Sedem Apostolicam simulat, 394.
 Que Deo propria sunt, vendicant sibi, 383, 519.
 Terrentiis opibus inhiant, 386.
 Vt sub specie pauperum opes conservarent, divites negabant posse
 haberi, nisi divitias abijcerent, 386.
 Eorum mores recapitulatur, 395, 396.
 Eorum scopus, gentilitium in Ecclesiam invehere, 443.
 Iudæis & Philosophis confociati, 57.
 Catholicos agnominant Manichæos, 56, 126, 129.
 Eisdem appellant Traditores, & Augustinum Traditorem na-
 tionis primatam, 132, 133, 134.
 Tota eorum hæresis duobus capitalibus dogmatibus continetur
 peccati originalis negatione, & potestatis humane ad operandum
 justitiam assertionem, 364.
 Primum dogma ex Rufino, secundum ex Origene potissimum
 habet, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370.
 Primum origo utriusque dogmatis, totiusque Pelagianismi, Philo-
 sophia, 377, 378, 379, 380.
 Eorum Philosophia ex Stoicis & Epicureis mixta, 147, 151, 154, 377.
 Venerabile peccatum impugnet concupiscentiam & libidinem
 inquit, 133, 143, 188, 383, 391.
 Non solum habitualem concupiscentiam, sed & usum eius appro-
 bant, 144, 146.
 Eorum tamen libidinis improbant, & in quo consistat iste ex-
 cessus? 145, 146.

Quibus argumentis honestatem libidinis adstruere contendant,
 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144.
 Omnium sensum delectatione approbant, 147, 148.
 Christo tam viatori quam gloriose comprehensori, uti & reliquis
 gloriose corporibus libidine & concupiscentiam attribuunt,
 142, 143.
 Protoplastis ante lapsum eandem attribuunt, 116, 117, 118, 119, 120.
 Innatas liberi arbitrij vires extollunt, 103, 104, 105, 106, 107, 385,
 386, 519.
 Mandata omnia absque gratia impleri posse dogmatizant, 211,
 212, 213, 214.
 Naturalia virtutum semina cunctis insita asserunt, 107, 197, 198,
 199, 200, 201, 202.
 Virtutes cardinales posse per vires naturæ acquiri, sentiunt, 203,
 204, 205, 206.
 Inter Adamum ante lapsum & posteros nullum discrimen vitiorum
 agnoscunt, 112, 118, 122, 123, 217.
 Parvulos in puris naturalibus nasci, & Adamum similiter condi-
 tum fuisse asserunt, 112, 113, 114, 125, 158, 171, 209, 235, 353, 361.
 Nullam scientiam divinitus Adamo insitam concedunt, 113, 114.
 Adamum conditum fuisse mortalem moribus ac miseris obno-
 xium consent, 121, 122, 152.
 Adamum peccasse admittunt, sed in posteros peccatum propaga-
 tione transfudisse negant, 125, 137, 185, 352, 392.
 Innocentiam statum admittunt, sed vide qualem, 158, 171, 172.
 Naturalem possibilitatem voluntatis ad operandum bonum exag-
 gerant, 92, 99, 100, 186, 187, 268, 169, 170, 271.
 De perizomatibus protoplastorum quid sentiant? 119.
 Despiritu concupiscente adversus carnem quid dicant? 109, 133, 188.
 Parvulis in utero matris inclusis titum rationis attribuunt, 149,
 158, 360.
 Parvulos in utero conclusos peccare, & ob id mori antequam nasci
 caperent aut baptizentur, quidam delirant, 152.
 Christum esse parvulorum deum negant, 155.
 Carnem omnium parvulorum carni Christi æquiparant, 156.
 Christum gratis mortuum implicitè docent, 215.
 Christum per merita liberi arbitrij obtinuisse ut fieret Deus, dog-
 matizant, 344, 345.
 Vique ad baptismum non fuisse Christum, sed purum hominem,
 sentiunt, 345.
 Nec nisi post resurrectionem cepisse esse verum Deum, 345.
 Omnes reliquos homines posse similiter divinitatem per merita
 liberi arbitrij premere, autumant, 345, 346.
 Resurrectionem hominum docent esse naturalem, sicut & mortem, 156.
 Non solum possibilitatem sed & facilitatem non peccandi, ad-
 struunt, 217, 221, 222, 223.
 Orationis necessitatem solunt, 215, 216, 386.
 Scyllam bonum introducunt, & quidam illud sit? 148.
 Apathiam & imbecillitatem adstruunt, 225, 226, 227, 351, 385.
 Vitores justos sanctis comprehensoribus, imo Deo ipsi non tan-
 tum æquant, sed anteponunt, 230, 331, 232, 233, 352.
 Ecclesiam ex solis justis constare, 229.
 Vitam æternam parvulis absque baptismo decedentibus promit-
 tunt, 159, 160.
 An etiam regnum celorum, & quomodo hoc ab illa differat? 159,
 160, 164, 165, 166, 175.
 Quid de adultis bene mortaliter viventibus absque fide Christi
 sentiunt, 179, 180.
 Peccatum esse penam peccati abnegant, 193, 193.
 Penitentiam peccatorum & reparationem justitiam naturalis, vi-
 ribus nature arrogat, 108, 209, 251.
 Cognitionem & dilectionem creatoris creatis viribus adscribit,
 202, 203, 204.
 Naturam ob insita virtutum semina miris laudibus extollunt, 201,
 202.
 Adjuviorum possibilitatis concedunt, voluntatis & operis negant,
 263, 264, 265.
 Rationes ab quas nolunt admittere adjuviorum voluntatis aut
 operis, recensentur, 469, 376, 273, 280, 281.
 Concursum generale Dei cum creatura agnoscunt, 288, 289, 290,
 291, 292, 293, 294.
 Hieronymi verba quibus contrarium istis impingi videtur, expen-
 duntur, 293, 295, 294, 295.
 Catholicos tanquam negatores concursus generalis calumnian-
 tur, 288, 289, 290.
 Naturales virtutum ac vitiorum habitus agnoscunt, 296.
 Supernaturalem gratiam habitum agnoscunt, 113, 297, 298, 299, 300,
 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315,
 316.

INDEX RERVM ET VERBORVM

Eadem occasione Pelagius Hæresiarca fugit in Africam cum Ce-
lenio. 7. 8.

RVFFINVS.

Ruffinus Aquileiensis Hieronymo insensu. 7.
Pelagius Hæresiarca familiaris. 6.
Pelagianismi fundamenta jecit. 6. 19. 11. 365. 465.
Peccatum originale negavit. 364.
Ejus auctoritatem pro se allegat Celestius Carthagens. 10. 365.
Librum Sixti Philolopi affingit Sixto Papæ. 365. 391.
Vix & quando mortuus: 7.

S

SANATIO CORPORALIS.

SANATIO corporalis & spiritalis in quo similes? 499. 500.
Sanitas non sufficit oculis ad videndum nisi insuper sic illu-
stratus lumine. 458. 463. 475. 476.
Hinc Augustinus ostendit necessitatem gratiæ ad bene ope-
randum etiam in statu naturæ integræ. ibid.

SAPIENTIA SALOMONIS.

Sapientia Salomonis è canone Bibliorum rejicitur à Semi-Pela-
gians, & cur? 508. 509.

SCYLLEVM.

Scylleum bonum à Pelagianis introductum, & quid illud? 148.
SCRIPTVRA.

Scripturæ adstruentes necessitatem gratiæ à Pelagianis distorten-
tur 356. 356.
Sicut & Scripturæ adstruentes peccatum originale. 126. 127. 151.
352. Vide Pelagiani.

SEMI-ETHNICISMVS.

Semi-Ethnicismus; Semi-Christianismus, vide, Pelagianismus,
SEMEN.

Semina vitium. Vide, Origenes, Pelagiani, Semi-Pelagiani.
SEMI-PELAGIANI.

Semi Pelagiani unde sic appellati? 398. 399. 400. 444.
Circum extrema tempora Augustini exurgunt. 38. 75. 76. 77. 397.
398.

Negant postrema scripta Augustini fuisse à Celestino approbata,
38. 478.

Semi-Christianismum Pelagianorum amplectuntur. 344. 398.
Doctrina ab Augustino tractata in libro de correptione & gratiâ,
sunt illis lapsis offensivis. 38.

Eorum dogmata longe ipsi veracius. 403. 404. 405. 412.
Eorum hæresis perstringitur. 69.

Adversus eos insurgunt Hilarius & Prosper. 70. 75.
Masilix in Gallia primum exortus, unde & Massilienses dicti. 69. 70.
Prosper de his scribit ad Rufinum. 75.

Prosper & Hilarius de his informant Augustinum. 70.
Romani proficiuntur ad informandum Celestinum de hisdem. 77.

Eorum præcipui Cassianus & Vincentius. 76. 77.
A Prosperi appellatur hypocritæ, & cur? 386.
In varias sectas dividuntur. 399. 456.

Fuerunt ingeniosi, subiles, in Scripturis sanctis & veterum scriptis
exercitati. 76. 77. 479. 511.

Doctrinam Augustini de gratiâ & prædestinatione velut erroneam
diffamant. 455. 542.

Prædestinationanos de hæresi infamant. 542. 543. 544.
Quid pacissimum in Augustini scriptis reprehenderint? 409. 410.
421. 445. 482. 485. 486. 511.

Eorum dogmata à Neotericis in omnem partem violentè distor-
quentur. 409. 512.

Pelagianos quam longissimè fugere conantur. 444. 496.
Originale peccatum cum Catholicis agnoscunt. 69. 444. 455.

Baptismi necessitatem fatentur. 444. 512.
Nominem sibi sufficere ad rectè vivendum aut operandum conce-
dunt. 444. 454. 457. 500. 512. 524.

Librum arbitrium peccato Adæ attenuatum & infirmatum confi-
tentur. 444. 454.

Prædestinationem in præsentia meritorum & finalis perseveran-
tiæ fundant. 410. 411. 412. 535. 536. 537. 538.

Electiorem Salvandorum prævisionem meritorum anteriorem sum-
mopere detestantur. 415. 416. 417. 418. 419.

Parvulos ob merita conditionatè prævisi salvari autumant. 413.
414. 539.

Quam ex Dei proposito efficacem, velut falsam & libertati præ-
judicalem repudiant. 410. 411. 415. 416. 420. 421. 445.

Ejus prædicationem velut scordis, corporis, & ignavie induci-
vum horrent. 422. 423. 486. 512.

Electorum numerum à Deo cerèdè prædialtum negant. 425. 538.
399. 540.

Correptiones & exhortationes frustra fieri, admittit gratiâ Augu-
stinianâ, contendunt. 427. 428. 511.

Orationes esse frustraneas eadem gratiâ admittit, contendunt. 431.
432. 433.

Catholicis Manichæorum dogma de duabus naturis affingunt. 432.
433.

Fatalem necessitatem à Catholicis adstrui mentuntur. 433. 511.
Deum non velle omnes homines salvos fieri in sententia Augustini,
contendunt. 433. 434.

Nec Christum pro omnibus fuisse crucifixum. 433. 434. 449.
Icè reprobos à Deo in peccata præcipitari. 433. 434. 435.

Reliquæ eorum quæstiones de doctrina Catholica Augustini re-
capitulatur. 429. 430. 431. 438. 439. 440. 445. 479. 480. 481. 482. 511.

Eorum argumentis potissimum utuntur præfidentarij moderni. 519.
Verendum ne & eorundem proscriptum dogma obtudant, Phi-
losophica subtilitate quasi scilicet perizomate obvelatum. 519.

A Pelagianis mutuari sunt pleraque sua dogmata, à quibus tamen
procul fugere volunt. 424. 428.

Inimicitati suæ malunt se committere quam divini propostii firmi-
tati. 425. 426.

Iisdem difficultatibus circa gratiam laborarunt, quibus prædem
laboraverant Adrumerini Monachi. 441.

Doctrinam Augustini de gratiâ & prædestinatione veraciter intel-
lexerunt, sed amplecti noluerunt. 441. 442. 459. 460.

Ex scriptis Cassiani & Fausti absque adminiculo Scriptorum Au-
gustini, Prosperi, & Hilarii, nequit haberi plena notitia Semi-
Pelagianismi. 401. 402. 403. 404. 529. 530. 532.

Scalas à natura ad salvatricem gratiam machinantur Semi-Pela-
giani. 443. 454. 479. 497. 518.

Eorum contentio cum Augustino potissimum versabatur circa
gratiam discretivam credentium ab incredulis, & ejusque effica-
ciam. 486. 487. 497.

Item: uter diceret hominem, an ipse homo suo libero arbitrio,
an Deus suo proposito & gratiâ? 486. 487. 497. 500. 519.

Gratiâ internam in qua non agnoverunt: non solum in statu
naturæ lapsæ sed etiam integræ. 428. 455. 456. 457. 459. 460. 461.
462. 463. 476. 477. 478. 492. 512. 531. 532.

Lapsos esse infirmiores homine integro consentunt, adeoque gratiam
possibilitatis quam integro concedebant, lapsis quomodo
denegarent? 459. 460. 463. 492. 512.

Contrarium eis affingunt quidam recentiores: ut suas sententias
à Semi-Pelagianismi nota purgent: sed in vanum laborant. 531.
532. 533. 534.

Quæculi lapsos negant eos aliam gratiam agnovisse præter le-
gem & prædicationem foris pulsantem? 492.

In admisione gratiæ internæ inspirationis liberaliores & subtili-
ores fuerunt quam multi Neoterici. 496.

In eo maxime hallucinati sunt, quod homini lapsis eam gratiam
sufficere existimaverint, quæ sufficit integro, aut bonis Ange-
lis. 478.

Tota eorum controversia cum Augustino cessasset, si Augustinus
gratiâ hominis lapsi à gratiâ hominis integri aut Angelorum
non differre quoad modum efficacis, admittere voluisset,
478. 479. 480. 481. 482. 486.

Efficaciam gratiæ hominis lapsi perinde ac integri in cardinem
liberi arbitrii refundere concedebant. 459. 465. 471.

Discretionem credentium ab incredulis & electorum à reprobis
divino proposito adscribere summopere curabant. 452. 488. 497.
508. 512.

Adamum sibi & posteris gratiam habituale amisisse fatentur. 456.
Primæ tamen integritatis reliquias in homine lapsis remanere
contendunt. 453. 454. 460. 461. 462. 478.

Eas reliquias appellant gratiam. 200. 453. 454. 455. 485. 486. 497.

Eandem appellant semina virtutum: & quomodo quoad hoc dif-
crepent à Pelagianis? 200. 453. 454.

Reliquiæ istæ comprehendunt possibilitatem credendi in Salvato-
rem, desiderandi salutem, & pro ea impetranda orandi. 500.
501. 502. 503.

Hinc in nostra potestate constituunt, velle sanari: sed contrarium
asserat Augustinus. 455. 456. 460. 461. 507. 520.

Initium salutis in homine non in Deo constituunt. 497. 500. 501.
502.

Quale sit illud initium, & quos actus comprehendat? 500. 501.
502. 503. 504. 507.

Non censent initium illud esse intrinsecam partem, sed extrinse-
cam occasionem salutis. 520. 521. 522. 523.

Ipsam gratiæ inspirationem nomine occasionis frequenter expri-
munt, & cur? 471. 472. 515. 521. 522.

Triplex gratiam distinguunt, primam doctrinæ & prædicationis,
C c

nis, secundam reliquatam primave integritatis, tertiam divi-
nitatis inspirat in cordibus. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457.
458. 459. 460. 461. 462.
Gracie efficaciam in acquiescentia & electione arbitrij consti-
tuunt. 471.
Perseverantiam in bono inchoato, libertati arbitrij adscribunt.
509. 510.
Augmentum fidei per naturam inchoate, non nature sed gratie
adscribunt. 505. 406. 507. 508.
Pios voluntatis in ortu in naturam refundunt. 467. 485. 486. 487.
Totam salutem per arduas ad naturam revocant. 510. 511.
Perseverantia donum in alio intelligunt. 509. 510.
Librum sapientie a ceteris rejiciunt, & cur? 508. 509.
Eorum doctrina de gratia, non est gratie predicatio sed pro dicitio:
uti & recentiorum eam amplectentium. 484.
Dei propositum salvandi dividunt in generale & speciale. 445. 446.
447. 480. 512. 524.
Generalia Dei beneficia reprobis cum electis communia in gene-
rale illud propositum refundunt. 447. 448. 512.
Quenam sint illa generalia beneficia? 479. 480. 512.
Deum velle omnes homines salvos fieri, quomodo interpretentur
& restringant? 446. 447. 480. 512.
Vocati nem ex proposito admittunt, sed alio sensu quam Augu-
stinus & Catholicis. 451. 512. 513.
Præsentie conditione præsidio se munit. 452. 453. 530.
Nō fuerunt ex proposito hostes gratie aut Ecclesie. 477. 478. 495. 529
Ab Augustino non reputantur hæretici aut alieni, sed fratres. 478.
Celestini Pape declarationi acquiescunt. 478.
Per nullam Ecclesie sanctionem a fraterna societate divisi. 478.
518. 544.
Eorum nonnulli cum opinione sanctitatis defuncti. 478.
Adversus eorum dogmata in dictum Concilium secundum Atrusi-
canum. 457. 467. 470. 472. 490. 493. 505. 520. Vide, Augustinus,
Cassianus, Gennadius, Iustus, & gratia, faciens quod in se est,
electio, prædestinatio, Prosper, Hilarius, Molina, Lellius,
Coninx.

SENECA.

Seneca fatum adscribit, & que non solum creaturas sed & Creato-
rem ipsum sibi cit. 418.
Apatheia nimis exaggerat. 225.
Sapientes Deo conquat, in o præfert. 232. 236.
Sapientem plus Philosophie quam Deo debere, ait. 240.
SEVERUS SEMI-PELAGIANVS.
Severus Semi-Pelagianus Celestini declaratione respicit. 478.
SEVERUS TREVIRENSIS.
Severus Trevirensis antistes in Angliam navigat. Vide, Germanus.
SIGEBERTVS.
Sigebertus Prædestinatistam nos hæretico annumerat. 541.
Articuli ab eo imposti ipsi recententur. 546.
In articuloꝝ illorum enumeratione discrepat ab Hincmaro &
Floardo 541.
Excusatur eo quod scripserit juxta fidem humane historie. 546.
SIXTVS.
Sixtus Presbyter Romanus damnationem Pelagianismi publicat
Romæ. 53.
Succedit Bonifacio in Pontificatu, sed intermediente Celestino.
53. 67. 79.
Strenue resistit Pelagianis eorumque reliquijs. 81.
Scribit ad Antelium Carthaginensem ancillam em purgans se à nota
Pelagianismi, quam per calumniam incurerat. 53. 54. 55.
Ejus Epistolam eamdem describit Africaor Episcopi. 55.
De Pelagianis hæreticis postmodum fusius scribit. 55. 79.
Ad eum rescribit Augustinus. 55. 334.
Ei falso assignit Rufinus librum Sixti Philosophi. 365. Vide, Pe-
lagius, Rufinus.

STATVS

Status nature pure à Pelagianis in Ecclesiam invehit, & quid
illo? 335. 336. 361. 362. 376.
Status iste à statu nature per peccatum corrupte, qui differat?
363. 364.
Status tres generis humani, sub lege nature, sub lege Moysaica,
sub gratia Evangelica. 245. 245. 247. 248.
Status quatuor Pelagianismi. Vide, Pelagianismus.
STILPO.
Scilpo philosophus Apatheie assertor. 226.
STOICI.
Stoici Philosophi fatum adscribunt. 418.
Quomodo illud fatum differat à fato Chaldeorum & Genethli-
corum? 418.

Apatheie & impeccantie assertores. 226. 232. 233.
Stoicissimus genuit Pelagianismum. 236.

SVAREZ

Suarez laudat Ambrosiastrum in Epistola Pauli tanquam gra-
vem & Catholicam autorem, sed temere. 468.
Librum Gennadij de dogmatibus Ecclesiasticis Semi-Pelagianis
inoffentem, conatur excusare. 469.
Negat Semi-Pelagianos ullam internam gratiam agnovisse, sed
refellitur. 531.
Falso existimat Semi-Pelagianos existimasse omnem gratiam in-
ternam inspirationis repugnare libertati. 531.
Gratiam Dei humane voluntatis nutum expectare contendit, con-
tra Augustinum. 513. 514.
Ex Augustini libro de Spiritu & littera fulcimentum sui dogma-
tis querit, sed nimis illud est fragile. 513. 514.
Masilienium dogma non satis intellexit, uti nec alij Neotomi.
515. 531.
Docet hominem posse viribus nature celestem beatitudinem as-
perere, & mysterijs fidei propositis alienari. 515.
Vt opiniones suas à Semi-Pelagianismi infamia vindicet, non
dogmata Maffionibus falso assignit. 515. 531.
De Pelagianorum hæreticis graviter hallucinatur, dum putat
habere a nem gratiam non agnovisse. 313. 314. 317.
Ex verbis Chrylstoni quæ ipse extollit, contrarium adverte-
sum evincitur. 313. 314.
Solumtur rationes quas pro se allegat. 317. 318. 319.

SVPERBIA.

Superbia omnium hæreticorum mater. 381.
Pelagianorum specialis character. 381. 382. 385. 395.
Superbia comes, hypocrisis. 389.
Superbium proprietatis, divine gratie bellum in dicere. 385.

SVSCEPTI

Suscepti qui dicuntur? 133.
Libro ab Augustino appellatur suscepta Pelagianorum, & cur? 313.
SYLVANVS.
Sylvanus Numidix primas præest Synodo Milevitana. 40.

TENTATIONES.

TENTATIONES quævis per naturam domabiles sunt, jux-
ta Pelag. 210. 215.

THEODORVS.

Theodorus Presbyter Genuesis. Vide, Camil. Presbyter.

THEOLOGI

Theologi Philosophie nimis insistentes reprehenduntur. 379. 380.

THESSALONICENSIS

Thessalonicensis antistes in auxilium à Pelagianis invocatur. 56. 61.

THVENTIVS

Thuentius Episcopus Gallicanus. 77.

TIMASIVS

Timasius adolescens à Pelagio pervertitur. Vide Jacobus.

TIMON

Timon Philosophus Apatheie & impeccantie assertor. 226.

TRISMEGISTVS

Trismegistus fatum astruit, & quale illud? 418.

TVRBANTIVS

Turbantius Episcopus à Pelagianismo convertitur. 61. 91.

TYCONIVS

Tyconius Donatista Semi-Pelagianismo infectus. 405. 512.
Ejus regule interpretandi Scripturas, ab Augustino laudantur. 405.

V

VALENTINA SYNODVS

VALENTINA Synodus adversus calumniatores Prædesti-
natorum congregata. 548.
Ad eam conflunt citius provinciarum antistes. 548.
Damnatur Hincmarum Remensem Archiepiscopum cum
complicibus Prædestinatianismi infamatoribus. 548.
Capitula Synodalia ab ea edita, ubi extent? 548.
Quo anno celebrata. 549. Vide, Gotthealdus, Hincmarus, Præ-
destinatiani.

VALENTINVS

Valentinus Abbas Adrumetensis in Africa. 65. 277.
Ejus Monachi in Semi-Pelagianismum lapsi ex lectione Epistolæ
Augustini ad Sixtum. 65. 277.
Eidem & Monachis misit Augustinus librum de correptione &
gratia, & librum de gratia & libero arbitrio. 65. 277. 278. 279.
Vide, Adrumetini.

VALERIVS

INDEX RERVM ET VERBORVM

VALERIVS

Valerius comes à Pelagianis sollicitatur. 58. 61.
 Apud eum intamantur Catholici tanquã nuptiã damnatores. 58.
 Et inscribit August. libros suos de nepitijs & concupiscentia. 58. 61.
 Adversus hoc opus Augustini insurgit Iulianus. 58. 59.

VASQVES

Vasques gloriatur se invenisse acta Synodi Diospol. sed vanè. 25.

VINCENTIVS

Vincencius Presbyter Gallicanus oppugnat responsiones Prosperi ad capitula Gallorum. 76.
 Eloquentia politus fuit, in Scripturis & antiquitatibus exercitatus. 76.

Ejus sedecim objectiones à Prospero diluuntur. 76. 434. 435. 436.

VIRTVS

Virtus quid? 199. 206.
 Virtutes omnes cardinales viribus naturæ acquiribiles faciunt Pelagianis. 204. 211. 296.

Veras virtutes in infidelibus reperiri contendunt iidem. 196.
 Virtutum semina cunctis connaturaliter inesse autumant, & quid ea semina sint. 197. 198. 199. 200. 505. 506.

Semi-Pelagiani eadem semina astruunt, sed in eorum explicatone à Pelagianis discordant. 200. 453. 454.

Eadem antea etiam asseruerat Origenes. 110.
 Quo sensu orthodoxi quidam Patres semina virtutum asseruerunt? 200.

VITA ÆTERNA.

Vita æterna à Pelagianis promissa parvulis absque baptismo decedentibus. 159. 160. 161. 162. 163.

Eandem promittunt Echnicis adultis naturali suo arbitrio bene meritis. 196.

Quid illis, & quomodo differat à regno cælorum? 159. 164. 165. 166. 167. 168. 171. 174. 175. 178. 181.

An unquam Pelagiani mutaverint sententiam de huiusmodi vita æterna? 167. 174.

VITALIS.

Vitalis Hæreticus Carthaginensis, Pelagianismi & Semi-Pelagianismi fuligine tinctus. 68. 69. 399. 403.

Naturalè possibilitatem eredendi mysterijs fidei propositis, astruit. 68. 399. 403.

Ad eum scribit Augustinus Epistolam centesimam decimam septimam. 68. 403.

Eius dogma malè à Baronio & alijs quibusdam recentioribus intellectum. 68. 69. 399. 403.

VOCATIO.

Vocatio ex proposito ab Augustino respiciente constanter propugnata. 435. 436. 437.

Ab omni præficientia tam absoluta quam conditionata abstrahit. 437.

À Pelagianis malè intellecta. 355. 356. Vide, Augustinus, electio, gratia, Deus, Pelagiani, Semi-Pelagiani, prædestinatio.

VOLVNTAS.

Voluntas in suis actibus cogi nequit. 280.

Non potest factum reddere infectum. 299. 300.

Qualiter à Pelagianis definiatur? 93. 94. 95.

Ejus captivitatem sub peccato à Catholicis asseritam, liberatè derogare contendunt Pelagiani. 97.

Ejus indifferentiam ad bonum & malum extollunt. 93. 94. 99. 101. 185. 237. 322. 329.

Voluntate propria unumquemque regi asseverant. 204. 219. 224. 294.

Voluntas, possibilitas, opus: qui differant? 213. 219. 220. 221. 263. 498.

Voluntatis & operis adiutorium negant Pelagiani, possibilitatis admittunt. 263. 264. 265. 285. 321.

Eisdè Errori adhaerunt Semi-Pelagiani 428. 455. 456. 457. 459. 460. 463. 476. 477. 478. 492. 512. 531. 532.

Voluntas humana adiutorio gratiæ destituta non nisi ad peccandum valet. 357.

Voluntas humana concurret efficienter cum gratia ad actus honestos, alioqui non posset dici adjuvari. 275. 282. 283. 427.

Concurret ut instrumentum gratiæ, sed vivum. 275. 284.

Voluntati humane assignate primas partes in discretionem credentium ab incredulis aut salvandorum à rebrois, impium est. 498.

Dare potestatem volendi, & dare ipsam voluntatem longè differunt. 498. 499.

Voluntas apud prisicos passim usurpatur pro voluntatis actu. 212.

Vide, Augustinus, gratia, liberum arbitrium, Pelagiani, Semi-Pelagiani.

VOLVPTAS.

Voluptas Carnalis. Vide, concupiscentia, libido, Pelagiani.

VOLVSIANVS.

Volusianus urbis præfectus proseriptionem Pelagianorum promulgat. 64.

VRBANVS.

Urbanus Siccensis antistes Romæ cum Pelagianis disputat de impotentia liberi arbitrij ad superandas tentationes. 216.
 Urget potissimum argumentum desumptum ex oratione Domini-
 ca. 216.

WANDALI

Wandali Hipponem obsident. 71. 1.
 Augustinus tertio obsidionis mensè in caelum gloriosus transmigrat. 71. 1.

ZACHEVS.

ZACHARË fidem & conversionem viribus naturæ adscribit Cassianus. 505. Vide, Cassianus.

ZENO

Zeno Philosophus Apatheix & impeccantiæ propugnator. 377.

ZOZYMVS

Zozymus defuncto Innocentio succedit in pontificatu. 172.
 Recipit libellum Pelagij cum litteris ad Innocentium destinatis. 44.

Eas communicat Episcopis Africanis. 47.
 Pelagij accusatores deceptus reprehendit. 47. Vide, Pelagius, Celestius.

FINIS TOMI PRIMI.

INDEX LIBRUM ET VERBORUM

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its orientation and fading.

143

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its orientation and fading.

INDE TOMI PRIMI

